

CURIERUL ADVENTIST

OCTOMBRIE 2024: Cuvântul lui Dumnezeu în viața bisericii + Un mesaj de bucurie și speranță + Nicio carte ca aceasta + Căutarea neobosită a lui Dumnezeu + Dumnezeu ca revelație + Hrănit prin Cuvântul lui Dumnezeu + Proclamarea Cuvântului în vremuri de tulburare globală + Cuvântul și proclamarea finală a Evangheliei

PRELEGERI PENTRU SĂPTĂMÂNA DE RUGĂCIUNE: 7-14 DECEMBRIE 2024

Cuvântul
lui Dumnezeu

Cuprins

- 3 Vineri**
Scriptura și etapele vieții
Ioan-Alin Feier
- 6 Sabat dimineață**
Cuvântul lui Dumnezeu în viața bisericii
Ted Wilson
- 9 Sabat după-amiază**
Biblia, Cuvântul Domnului
Georgel Pirlitu
- 12 Duminică**
Un mesaj de bucurie și speranță
Stanley Arco
- 14 Luni**
Nicio carte ca aceasta: Unicitatea Bibliei
Daniel Duda
- 16 Marți**
Căutarea neobosită a lui Dumnezeu
G. Alexander Bryant
- 18 Miercuri**
Dumnezeu ca revelație: Ioan 5:39
Robert Osei-Bonsu
- 21 Mesaj pentru Darul Săptămânii de Rugăciune**
Norbert Zens
- 22 Joi**
Hrănit prin Cuvântul lui Dumnezeu
Roger O. Caderma
- 24 Vineri**
Proclamarea Cuvântului în vremuri de tulburare globală: Faptele 4:4
Yo Han Kim
- 26 Sabat dimineață**
Cuvântul și proclamarea finală a Evangheliei
Ellen G. White
- 29 Sabat după-amiază**
Biblia, cartea indestructibilă
Aurel Neațu
- 31 Lecturi pentru copii**
Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu pentru mine

Introducere

Biblia este bestsellerul tuturor timpurilor, cu un total estimat de cinci până la șapte miliarde de copii vândute. În secolul XXI, Bibliile sunt printate într-un tiraj de aproximativ 80 de milioane pe an¹. Mai multe platforme online oferă Biblia în numeroase limbi². În prezent, întreaga Biblie a fost publicată în 736 de limbi, Noul Testament fiind tradus în alte 1.678 de limbi și porțiuni mai mici, în 1.264 de limbi³. Per total, Biblia este acum mai accesibilă mai multor oameni decât oricând în

istoria pământului.

Cu toate acestea, *Christianity Today* (*Creștinismul astăzi*) a raportat o scădere puternică a procentajului de creștini americani care citesc Biblia în 2021, doar zece la sută declarând că își citesc Biblia zilnic⁴.

Deși ultimele date privitoare la practicile de citire a Bibliei printre adventiștii de ziua a șaptea provin din Studiul global asupra membrilor bisericii din 2018, statisticile arată o creștere în citirea zilnică a Bibliei de la 42% în 2013 la 48% în 2018⁵. Deși sunt în mod considerabil mai mari decât cele raportate în rândul creștinilor în general, aceste procentaje descoperă că mai puțin de jumătate dintre membrii adventiști de ziua a șaptea de la nivel mondial citesc Cuvântul lui Dumnezeu zilnic.

Cât de important este ca noi, ca „oameni ai Cărtii”, să citim și să ne bazăm credința pe Cuvântul lui Dumnezeu!

Tema acestei săptămâni de consacrare este „Voi merge și voi împărtăși Cuvântul lui Dumnezeu”. Pe parcursul acestor lecturi veți fi inspirați în timp ce vă veți gândi la rolul pe care îl are Biblia în viața bisericii, de a aduce un mesaj de bucurie și speranță. Biblia este unică, având putere de salvare, și constituie hrană pentru viețile noastre. Cel mai important, Biblia este o revelație a lui Isus Hristos. Săptămâna se încheie cu o chemare importantă de a rosti ultima proclamare a Evangheliei în aceste vremuri de frământare globală.

Cu siguranță, Isus Se întoarce în curând! Fie ca Dumnezeu să ne binecuvânteze în timp ce vom merge și vom împărtăși împreună Cuvântul lui Dumnezeu unei lumi care are nevoie disperată de El.

Ted N.C. Wilson, președinte, Conferința Generală a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea

¹ „Bestselling book”, Guinness World Records, bit.ly/Biblebestseller.

² „19 Websites for Reading and Searching the Bible”, For All Things Bible, bit.ly/ReadStudyBible.

³ „2023 Global Scripture Access”, Wycliffe Global Alliance, [wycliffe.net/resources/statistics/](https://www.wycliffe.net/resources/statistics/).

⁴ „Report: 26 Million Americans Stopped Reading the Bible Regularly During COVID-19”, *Christianity Today*, <https://bit.ly/stateofBible>.

⁵ „Spiritual life, involvement, and retention”, *Ministry*, aprilie 2019, bit.ly/spirituallifeinvolvement.

CURIERUL ADVENTIST

Credem în puterea rugăciunii și primim cu bucurie cererile de rugăciune care pot fi împărtășite în cadrul grupeii noastre de închinare în fiecare miercuri dimineață. Trimiteți cererile voastre de rugăciune la prayer@adventistworld.org și rugați-vă pentru noi, în timp ce lucrăm împreună pentru înaintarea Împărăției lui Dumnezeu.

Anul CX, OCTOMBRIE 2024. Publicația oficială a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.

Apare lunar, sub coordonarea Comitetului Uniunii.

Director Balla Lorand; **Redactor-șef** Teodor Huțanu; **Coordonator ediție limba maghiară** Ernest Szász; **Consultanți:** Aurel Neațu, Georgel Pirlitu, Emil Jigău, Mihai Maur, Tiberiu Nica, Robert Mandache, George Sbirnea, Ștefan Tomoiață, Gabriel Ban; **Colaboratori speciali:** Eugen Chirilianu, Dragoș Mușat, Gelu Poenariu, Daniel Brînzan, Marius Andrei; **Redactor web** Marian Mihai; **Lectura manuscrisului** Adrian Neagu; **Redactor-corector** Livia Mihai; **Tehnoredactor** Irina Toncu; **Traducere** Loredana Andreea Weiss; **Adresa de corespondență:** Curierul Adventist, str. Erou lăncu Nicolae nr. 38-38A, Voluntari, jud. Ilfov, cod 077190; **E-mail** curierul@adventist.ro; **Website** www.curieruladventist.ro; **Imprimare** Tipografia Viață și Sănătate, Șos. Cernica nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov, Tel. 021/323 00 20; Fax 021/323 00 40

ISSN 1220-6725

Vineri

Scriptura și etapele vieții

IOAN-ALIN FEIER

Alături de fratele mai mare de 16 ani și de tatăl ei, cu bagajele așezate în apropierea pontonului, la cei 13 ani ai ei, micuța Mary era gata să înceapă noua ei viață. Nu știa ce va fi dincolo de marele ocean pe care era pregătită să îl străbată, dar știa misiunea pe care o avea de îndeplinit acolo. I-ar fi plăcut să fie și mama împreună cu ea, dar lucrul acesta era imposibil. Când Mary avea doar zece ani, mama ei a murit în urma unui accident vascular cerebral. Așa că micuța Mary se ocupa de curățenia casei și de gătit, înțelegând responsabilitatea care îi era așezată pe umeri încă din fragedă copilărie. Acum privea în zare, din portul din Boston, știind că lucrurile sunt diferite față de ceea ce urma să întâlnească în Europa.

Suntem în toamna anului 1874, an în care Mary pune piciorul pe pământ european. Pentru că economiile le-au ajuns doar un an, pe lângă celelalte responsabilități casnice ale ei, Mary a început să lucreze în viile vecinilor spre a putea contribui la bugetul familiei. Tatăl ei, John Nevins Andrews, primul misionar oficial al Bisericii Adventiste trimis în Europa, se ocupa cu vestirea mesajului advent. Mary era implicată și în această activitate. Pentru că știa la perfecție limba franceză, Mary corecta articolele scrise de tatăl ei. Mary devine astfel primul copil misionar al Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea.

Disponibilitatea de a propovădui Cuvântul lui Dumnezeu până la marginile pământului a implicat diverse sacrificii pentru pionierii mișcării advente, lucru valabil și pentru creștinii din primele secole. Lanțurile închisorilor, strămutarea din propriile case, exilul sub toate formele lui, batjocura, bătaia și chiar moartea au fost un preț pe care mulți l-au plătit pentru propovăduirea Evangheliei.

Faptul că avem la îndemână Cuvântul scris, sub formă tipărită sau electronică, și îl putem procura cu

„Cât despre mine, eu și casa mea vom sluji Domnului.” (Iosua 24:15)

ușurință ne face mai responsabili ca oricând să îl prezentăm lumii, dată fiind solemnitatea timpurilor pe care le trăim.

SCRIPTURA ÎN MÂNA COPIILOR

Pe vremea împăratului Iosia, când a fost descoperit Cuvântul lui Dumnezeu în Cartea Legii, reacția lui a fost una extrem de promptă și categorică, îndemnându-l să facă o reformă. „Apoi s-a suit în Casa Domnului, cu toți bărbații lui Iuda și cu toți locuitorii Ierusalimului, preoții, prorocii și tot poporul, de la cel mai mic până la cel mai mare. A citit înaintea lor toate cuvintele din cartea legământului, pe care o găsiseră în Casa Domnului” (2 Împărați 23:2). „Împăratul stătea pe scaunul lui împărătesc și a făcut legământ înaintea Domnului, îndatorindu-se să urmeze pe Domnul și să păzească poruncile, învățăturile și legile Lui din toată inima și din tot sufletul lui, ca să împlinească astfel cuvintele legământului acestuia, scrise în cartea aceasta. Și tot poporul a intrat în legământ” (2 Împărați 23:3).

Deși avea doar opt ani când a ajuns împărat, Iosia nu a privit ca o îndatorire pe care o poate amâna, aceea de a face reformă în popor. Adesea, reformele mari au fost făcute de copii mici, dar care, cu Scripturile în mână și cu Duhul Sfânt în inimă, au putut schimba nu doar propria persoană, ci chiar au condus la redeșteptări de anvergură.

Prezentând pașii reformei produse în Țările Scandinave, Ellen White

scria: „Copiii predicatori erau ei înșiși în majoritate fii de țărani săraci. Unii dintre ei nu aveau mai mult de șase sau opt ani; și în timp ce viața lor mărturisea că îl iubeau pe Mântuitorul și se străduiau să trăiască în ascultare de cerințele sfinte ale lui Dumnezeu, de obicei ei manifestau numai inteligența și priceperea ce se putea vedea la copiii de vârsta lor. Când stăteau înaintea oamenilor însă, se vedea că erau mânați de o influență mai presus de însușirile lor naturale. Tonul și manierele se schimbau și, cu o putere solemnă, dădeau avertizarea cu privire la judecată, folosind chiar cuvintele Scripturii: «Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecării Lui.»” TV 366.3

SCRIPTURA ÎN MÂNA TINERILOR

Scriptura are puterea de a schimba viața încă din fragedă copilărie dacă apropierea de ea se face într-un spirit de umilință și de reală dependență față de Duhului Sfânt.

Odată cu intrarea în perioada adolescenței, interesul față de Scriptură devine din ce în ce mai greu de păstrat. Într-un sondaj realizat în urmă cu trei ani de către Biroul de Cercetări Sociale, 39,3% dintre repondenți au declarat că nu au citit niciodată Biblia. Ceea ce reprezintă un real semnal de alarmă este faptul că dintre cei care declară că nu au citit niciodată Biblia, 49% au vârsta între 18 și 29 de ani. Oare mai putem vorbi de o reformă autentică în fața acestei lipse de interes pentru Cuvântul relevat prin Scriptură?

O apropiere de Scriptură a tinerei generații se poate face prin oferirea celui mai prețios talant încredințat nouă de către Dumnezeu – timpul.

„Tinerii trebuie să studieze Cuvântul lui Dumnezeu și să se dedice meditației și rugăciunii; astfel, vor descoperi că și-au folosit timpul liber cum nu se putea mai bine. Prietenii mei tineri, trebuie să vă luați timp ca să vă

dovediți vouă înșivă dacă sunteți în dragostea lui Dumnezeu. Căutați să vă întăriți chemarea și alegerea voastră. Depinde de voi, de calea pe care o veți alege, dacă vă veți asigura o viață mai bună." 1M 502.1

Una dintre cele mai puternice declarații de trăire autentică a credinței în mijlocul unei lumi date la o falsă închinare este exemplul celor trei tineri robi în Babilon: „Și, chiar de nu ne va scoate, să știi, împărate, că nu vom sluji dumnezeilor tăi și nici nu ne vom închina chipului de aur pe care l-ai înălțat!” (Daniel 3:18).

În Valea Dura, cei trei tineri decid mai bine să fie aruncați în cuptorul cu foc decât să se închine unui alt dumnezeu decât viului Dumnezeu. Generația tânără are capacitatea de a sluji lui Dumnezeu și de a prezenta Cuvântul Scripturii în moduri la care generațiile precedente nu au avut acces. Determinarea și spiritul creativ al tinerei generații reprezintă un atu major când sunt corelate cu spiritul de misiune. Cât despre Duhul Sfânt, avem certitudinea că El iubește lucrarea cu tinerii.

SCRIPTURA ÎN MÂNA TUTUROR

„Perii albi sunt o cunună de cinste, ea se găsește pe calea neprihănirii” (Proverbele 16:31). Experiența adunată odată cu trecerea anilor în propovăduirea Cuvântului lui Dumnezeu este o resursă de la care biserica, în ansamblul ei, are o lecție mare de învățat. Parcă nimic nu este mai frumos decât un bunic sau o bunică cu nepoțelul așezat de genunchi și relatându-i pasaje din Vechiul și Noul Testament.

În momentul în care Domnul Isus este dus prima dată la Templu, Simion și Ana, două personaje încărcate de înțelepciune, sunt prezentate ca puncte de reper în timpul vizitei lui Iosif și Maria, împreună cu Pruncul Isus.

Iată cum prezintă Scriptura conlucrarea generațiilor în timpul final: „În

zilele de pe urmă – zice Dumnezeu – voi turna din Duhul Meu peste orice făptură; feciorii voștri și fetele voastre vor proroci, tinerii voștri vor avea vedenii și bătrânii voștri vor visa visuril!” (Faptele apostolilor 2:17).

Un rol important al celor din generația a treia este acela de a așeza Scriptura în mâna celor mai tineri. Ce poate fi mai frumos pentru o persoană ca, la sfârșit de cale, să spună asemenea lui Iosua: „Cât despre mine, eu și casa mea vom sluji Domnului” (Iosua 24:15).

SACRIFICIUL EVANGHELIEI

După aproximativ patru ani de slujire în Europa ca misionar, Mary este dusă pe brațe de tatăl ei până la vaporul care avea ca destinație America. Mary se întorcea acasă, de data aceasta grav bolnavă. A fost tratată de însuși doctorul John Kellogg la Sanatoriul de la Battle Creek. Însă boala de care suferea, tuberculoză, i-a fost fatală.

Și atunci, care este răsplata celor care plini de credință trăiesc și vorbesc altora din Scriptură. Las ca doar câteva spicuri din scrisorile trimise de Ellen White familiei Andrews să răspundă la această întrebare:

Dragă Mary, cât de plăcut va fi să-L vezi pe Împărat în frumusețea Sa inegalabilă și să fi acolo unde nu este durere, nici necaz, nici boală, nici tristețe. Simt atât de clar că vom fi biruitori și simt atât de clar că între Dumnezeu și sufletul tău este deschisă o comunicare. Mi se pare așa de sigur că ai parte de prezența divină și că Isus este ajutorul tău continuu. Oh, El te iubește și privește asupra ta cu o duioșie plină de milă. Nu te îndoii de El nicio clipă. Încredințează-L Lui cazul tău, având credința că El va face pentru tine exact lucrul care este cel mai bun pentru interesele tale veșnice. – SA2 138.6

Nu am nicio îndoială, nicio necredință cu privire la cazul lui Mary. Ea este iubită de Domnul. „Scumpă este înaintea Domnului moartea celor iubiți de El” (Psalmii 116:15). Mary poate să spună asemenea lui Pavel: „M-am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința. De acum mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da, în ziua aceea, Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubit venirea Lui” (2 Timotei 4:7,8). – SA2 140.4

Ioan-Alin Feier, trezorier, Uniunea de Conferințe

Sabat dimineață

Cuvântul lui Dumnezeu în viața bisericii

TED WILSON

În urmă cu două mii de ani, pe un deal înverzit, cerul a atins pământul când cel mai mare Învățător pe care L-a cunoscut vreodată lumea aceasta a început să rostească cuvinte veșnice. Oamenii Îl ascultau fascinați în timp ce Isus le împărțea pâinea vieții. Cuvintele Lui au deschis ochi, au atins inimi și uneori i-au uimit pe ascultătorii Săi, care auzeau lucruri ce nu mai fuseseră niciodată prezentate de învățătorii religioși ai vremii.

„Ferice de cei săraci în duh, căci a lor este Împărăția cerurilor!”, a spus El (Matei 5:3). „Ferice de cei blânzi [...] Ferice de cei milostivi” (versetele 5-7). „Dacă neprihănirea voastră nu va întrece neprihănirea cărturarilor și a fariseilor, cu niciun chip nu veți intra în Împărăția cerurilor” (versetul 20).

Aprofundându-și spusele, Isus a descoperit cum trăirile cele mai adânci ale cuiva îi dezvăluie caracterul. „Oricine se uită la o femeie ca s-o poftască a și preacurvit cu ea în inima lui” (versetul 28). „Dar Eu vă spun: Să nu vă împotriviți celui ce vă face rău. Ci, oricui te lovește peste obrazul drept, întoarce-l și pe celălalt” (versetul 39). „Iubiți pe vrăjmașii voștri” (versetul 44). „Voi fiți dar desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit” (versetul 48). Predica a continuat, descoperind secretul păcii și caracterul etern al legii lui Dumnezeu.

Oamenii erau uluiți. „Niciodată n-a vorbit vreun om ca omul acesta” (Ioan 7:46) era pe buzele mulțimii. Cu toate acestea, „deși majoritatea ascultătorilor acceptau în inima lor cuvintele lui Isus, puțini erau pregătiți să le aplice ca principii de viață”¹.

CONSTRUIREA CASEI PE STÂNCĂ

Cunoscându-le împotrivirea, Isus și-a încheiat predica uimitoare cu o ilustrație elocventă, evidențind cu putere importanța punerii în practică a cuvintelor rostite de El.

„De aceea, pe oricine aude aceste cuvinte ale Mele și le face, îl voi asemăna cu un om cu judecată, care și-a zidit casa pe stâncă. A dat ploaia, au venit șuvoaiele, au suflat vânturile și au bătut în casa aceea, dar ea nu s-a prăbușit, pentru că avea temelia zidită pe stâncă. Însă oricine aude aceste cuvinte ale Mele și nu le face va fi asemănat cu un om nechibzuit, care și-a zidit casa pe nisip. A dat ploaia, au venit șuvoaiele, au suflat vânturile și au izbit în casa aceea: ea s-a prăbușit, și prăbușirea i-a fost mare” (Matei 7:24-27).

Cu secole înainte de Predica lui Hristos de pe Munte, profetul Isaia a scos în evidență permanența Cuvântului lui Dumnezeu: „Cuvântul Dumnezeului nostru rămâne în veac” (Isaia 40:8). Citând acest pasaj din Isaia, apostolul Petru a afirmat: „Acesta este Cuvântul care v-a fost propovăduit prin Evanghelie” (1 Petru 1:25).

„Cuvântul lui Dumnezeu este singurul lucru de neclintit pe care l-a cunoscut lumea noastră vreodată”, a scris Ellen White. „Marile principii ale Legii, care reflectă însăși natura lui Dumnezeu, și-au găsit expresia în cuvintele rostite de Isus în Predica de pe Munte. Oricine clădește pe temelia acestor cuvinte clădește pe Stâncă Veacurilor, care este Hristos. Noi îl primim pe Hristos acceptând învățăturile Sale. Și numai cei care le acceptă în felul acesta clădesc pe El.”²

SCRIPTURA ESTE FUNDAMENTALĂ

Pe această fundație și-a construit Hristos biserica. De la început, Hristos a făcut trimitere la Scripturi ca stâncă tare pe care să construim. „Iarba se usucă, floarea cade, dar cuvântul Dumnezeului nostru rămâne în veac” (Isaia 40:8).

Iar istoria a dovedit că lucrul acesta este adevărat. În ciuda tuturor obstacolelor, apostolii au construit pe acea stâncă și au schimbat lumea. În mijlocul încercărilor și al persecuțiilor extraordinare, biserica primară a continuat să se agațe de Cuvântul lui Dumnezeu și a rămas tare. Reformatorii s-au bazat pe Scriptură și „porțile iadului” nu i-au biruit.

De-a lungul veacurilor, Dumnezeu a continuat să vorbească prin Cuvântul Său, conducându-și poporul afară din întuneric și apoi la o lumină mai mare.

Acesta a fost cazul lui William Miller, un fermier de la începutul secolului al XIX-lea care a studiat Scriptura cu sârguință. Din studiul său aprofundat, Miller a ajuns la concluzia că revenirea lui Hristos era iminentă și a predicat profețiile din cartea Daniel oricui era dispus să îl asculte. Când Isus nu a venit la vremea așteptată, experiența a fost una amară. Dar până și această mare dezamăgire a fost prezisă în Apocalipsa 10:8-11, unde apostolului Ioan i s-a poruncit să „mănânce” „cărțica” lui Daniel, care a fost „dulce ca mierea” în gura lui, dar plină de „amărăciune” în stomac. Privind spre viitor, a fost dată porunca cerească: „Trebuie să procești din nou cu privire la multe noroade, neamuri, limbi și împărați” (versetul 11).

O BAZĂ FERMĂ A CREDINȚEI

Având credința că Dumnezeu vorbea în continuare prin Scriptură, primii credincioși adventiști au continuat să studieze temeinic Cuvântul lui Dumnezeu. Meditând asupra acelei experiențe ani mai târziu, Ellen White

a scris: „Mulți din poporul nostru nu își dau seama cât de ferm a fost pusă temelia credinței noastre.”³

Explicând cum un grup mic de lideri adventiști au cercetat Biblia „ca pe o comoară ascunsă” după Marea Dezamăgire, ea a scris: „Eu am participat la adunări cu ei, am studiat împreună și ne-am rugat stăruitor. Adesea am rămas până târziu noaptea și uneori pe parcursul întregii nopți, rugându-ne pentru lumină și studiind Cuvântul. Frații aceștia s-au adunat din nou și din nou pentru a studia Biblia, ca să-i cunoască semnificația și să fie pregătiți să o prezinte cu putere. Când ajungeau la un punct al studiului lor, în care spuneau: «Nu putem să facem nimic mai mult», Duhul Domnului venea asupra mea, eram luată în viziune și mi se descoperea explicația clară a pasajelor pe care le studiam, cu îndrumări privind felul în care trebuia să lucrăm și să le prezentăm cu succes. Așa ne-a fost dată lumina care ne-a ajutat să înțelegem pasajele din Scriptură cu privire la Hristos, la misiunea Sa și lucrarea Sa. Mi-a fost explicată cu claritate o linie a adevărului, care se întinde din vremea aceea și până când vom intra în cetatea lui Dumnezeu, iar eu le-am prezentat altora învățătura pe care Domnul mi-a dat-o.”⁴

În explicarea acelor sesiuni intense de studiu biblic, Ellen White a împărtășit cum, atunci când nu era în viziune, avea dificultăți în înțelegerea pasajelor biblice. Lucrul acesta însă a arătat și mai clar că explicațiile date ei în timp ce se afla în viziune veneau de la Domnul, și nu erau ale ei. Ea a scris: „În tot acel timp, nu am putut să înțeleg raționamentele fraților. Mințea îmi era încuiată, ca să spun așa, și nu am putut să înțeleg semnificația pasajelor din Scriptură pe care le studiam. Aceea a fost una dintre supărările cele mai mari din viața mea. Am fost în această stare până când toate punctele principale ale

Mișcarea adventistă de ziua a șaptea, de la începuturile ei, a considerat Scriptura ca fiind fundamentul și lumina ei călăuzitoare.

creinței noastre au fost înțelese cu claritate, în armonie cu declarațiile Cuvântului lui Dumnezeu. Frații știau că, atunci când nu eram în viziune, nu puteam să înțeleg subiectele acestea și primeam descoperirile care îmi erau făcute ca pe o lumină venită din cer.”⁵

Pe măsură ce micul grup creștea și studiul zelos al Bibliei continua, a fost stabilit un set fundamental de credințe biblice – curățarea sanctuarului ceresc, cele trei solii îngerești din Apocalipsa 14, sacralitatea Sabatului zilei a șaptea și faptul că sufletul nu era nemuritor⁶.

O LUMINĂ CĂLĂUZITOARE

Mișcarea adventistă de ziua a șaptea, de la începuturile ei, a considerat Scriptura ca fiind fundamentul și lumina ei călăuzitoare. Și, deși Ellen White a recunoscut că „adevărul încă înaintea-ză și noi trebuie să umblăm în această lumină crescândă”⁷, tot ea a avertizat: „Se vor ridica unii cu o anumită înțelegere a Scripturii care este poate adevărată pentru ei, dar care de fapt nu este adevărată. Dumnezeu ne-a dat adevărul pentru timpul de astăzi ca o temelie pentru credința noastră. [...] Nu trebuie să primim cuvintele acelora care vin cu o solie care contrazice punctele principale ale credinței noastre. Ei adună multe versete din Scriptură și le îngrămădesc ca dovezi pentru presupusele lor teorii. [...] În timp ce Cuvântul lui Dumnezeu trebuie respectat ca atare, implementarea acestor adevăruri într-o manieră care afectează unul dintre stâlpii credinței pe care Dumnezeu i-a stabilit constituie o mare greșală.”⁸

Biblia este Cuvântul viu al lui Dumnezeu. Este temelia bisericii și slujește drept ghid pentru credința și practica noastră. Descoperă voia lui Dumnezeu și ne învață lecții veșnice pe care le putem aplica în toate aspectele vieții noastre. După cum explică documentul nostru oficial despre „Metodele de studiu biblic”, trebuie să

„căutăm să înțelegem sensul simplu, cel mai evident al pasajului biblic studiat” și să evităm să folosim metoda istorico-critică și alte abordări de interpretare axate pe om⁹.

Primul punct din declarația noastră fundamentală de credință adventistă de ziua a șaptea afirmă:

„Sfânta Scriptură, Vechiul și Noul Testament, constituie Cuvântul scris al lui Dumnezeu, transmis prin inspirație divină, prin oamenii sfinți ai lui Dumnezeu, care au vorbit și au scris mișcați de Duhul Sfânt. În acest Cuvânt, Dumnezeu i-a încredințat omului cunoștințele necesare în vederea mântuirii. Sfintele Scripturi constituie descoperirea infailibilă a voii Sale. Ele sunt norma pentru caracter, criteriul de verificare pentru experiență, revelarea supremă a doctrinelor și relatarea demnă de încredere a intervențiilor lui Dumnezeu în istorie.”¹⁰

Cuvântul lui Dumnezeu este baza pe care această biserică este construită și este fundamentul sigur pe care Isus ne invită pe fiecare să ne clădim speranța, caracterul și viața.

„De aceea, pe oricine aude aceste cuvinte ale Mele și le face, îl voi asemana cu un om cu judecată, care și-a zidit casa pe stâncă. A dat ploaia, au venit șuvoaiile, au suflat vânturile și au bătut în casa aceea, dar ea nu s-a prăbușit, pentru că avea temelia zidită pe stâncă” (Matei 7:24,25).

¹ Ellen G. White, *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 147.

² *Ibid.*, pp. 148, 149.

³ Ellen G. White, *Solii alese*, vol. 1, p. 206.

⁴ *Ibid.*, pp. 206–207.

⁵ *Ibid.*, p. 207.

⁶ Vezi Ellen G. White, *Sfaturi către editori*, pp. 30–31.

⁷ *Ibid.*, p. 33.

⁸ *Ibid.*, p. 32.

⁹ „Methods of Bible Study”, document oficial, adventist.org/documents/methods-of-bible-study/.

¹⁰ „Cuvântul lui Dumnezeu”, convingeri fundamentale ale credinței adventiste de ziua a șaptea 1, Convingeri Fundamentale - Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea.

Ted N. C. Wilson este președintele Conferinței Generale a Adventiștilor de Ziua a Șaptea. Îl puteți urmări pe X (fost Twitter): @pastortedwilson și pe Facebook: @Pastor Ted Wilson.

Biblia, Cuvântul Domnului

GEORGEL PÎRLITU

În luna noiembrie a anului 2022, populația planetei a depășit pragul de opt miliarde de locuitori. Dintre toți aceștia, aproximativ două miliarde sunt creștini. Având în vedere faptul că acum 2.000 de ani creștinismul era doar o mică sectă, procentul de 25% creștini scoate în evidență modul în care lucrează Providența. Fără ea, creștinismul ar fi murit înainte de a se naște, sau imediat după aceea. Dar dincolo de minunea Providenței se ridică o întrebare: câți din cei care compun cei două miliarde citesc sau cunosc Biblia? Câți creștini își întemeiază viața, iau decizii și cred în această Carte care este fundamentul creștinismului?

Cu mai mult timp în urmă am găsit o statistică cu privire la cum se împart activitățile omului într-o viață de 70 de ani. Din totalul acestor ani, omul doarme 20 de ani, muncește 20 de ani, mănâncă 6 ani, petrece și se uită la televizor 5 ani, se joacă 4 ani, se îmbracă, se dezbracă și face baie 3 ani, călătorește 3 ani, nu face nimic 3 ani, stă la telefon 1 an, se leagă și dezleagă la șireturi 6 luni, și se roagă și studiază 6 luni.

Ce m-a impresionat foarte mult din această statistică au fost ultimele două puncte. Din cei 70 de ani, 6 luni sunt rezervate pantofilor, legării și dezlegării șireturilor, și tot 6 luni sunt rezervate rugăciunii și studiului. Șase luni într-o viață de 70 de ani?

CUVÂNTUL DOMNULUI

Există în Sfânta Scriptură o expresie des întâlnită, care a avut o însemnătate aparte pentru cei din vremurile biblice. Este vorba despre expresia „Cuvântul Domnului”. Ea se referă la un mesaj care avea o importanță crucială pentru că acesta venea de la Dumnezeu.

CUVÂNTUL DOMNULUI ÎN CAZUL LUI AVRAAM

Această expresie apare pentru prima dată în Sfânta Scriptură în pasajul din Geneza 15:1. „După aceste întâmplări, Cuvântul Domnului i-a vorbit lui Avram într-o vedenie și i-a zis: «Avrame, nu te teme! Eu sunt scutul tău și răsplata ta cea foarte mare.»”

Capitolul precedent vorbește despre biruința lui Avraam asupra împăraților care luaseră prizonieri pe Lot și familia acestuia și toată bogăția Sodomei și Gomorei, ca pradă de război. Se pare că, în ciuda acestei remarcabile victorii, starea sufletească a lui Avraam nu era una bună. Împărații Mesopotamiei se puteau întoarce oricând să războve înfrângerea suferită. Din acest motiv, Dumnezeu îi spune: „Nu te teme! Eu sunt scutul tău.” Expresia „Cuvântul Domnului” se referă aici la o descoperire a lui Dumnezeu și a intențiilor Lui cu Avraam.

În fața acestei descoperiri, Avraam își deschide sufletul și trece de la problemele curente, de la teama de împărații răzbuțători la o altă teamă. Este vorba despre teama legată de imposibilitatea, din punct de vedere omenesc, de a se împlini cu el făgăduința care l-a dus în Canaan: „Doamne Dumnezeule, ce-mi vei da? Căci mor fără copii, și moștenitorul casei mele este Eliezer din Damasc” (Geneza 15:2). La vârsta lui, gândul omniprezent era cel legat de moar-

Învățăturile Bibliei au o influență vitală asupra prosperității omului în toate aspectele vieții. Ea conține principii fără de care niciun om nu poate obține onoarea, fericirea sau puterea de a fi folositor și nu poate spera să obțină viața veșnică.

(Ellen White, Patriarhi și profeți, p. 336)

tea sa, iar o problemă mai mare decât moartea era aceea că murea fără copii.

În vremea sa exista o practică în rândurile oamenilor bogați, dar fără copii. Aceștia puteau adopta unul din sclavi, care moșteneau toată averea și le purta de grijă celor bătrâni. Avraam se temea că aceasta era singura soluție care i-a mai rămas și, din acest motiv, se plânge spunând: „Iată că nu mi-ai dat sămânță și slujitorul născut în casa mea va fi moștenitorul meu” (Geneza 15:3).

În versetul următor, expresia „Cuvântul Domnului” apare din nou: „Atunci Cuvântul Domnului i-a vorbit astfel: «Nu el va fi moștenitorul tău, ci cel ce va ieși din tine, acela va fi moștenitorul tău.»” Dumnezeu tratează

punctual temerea lui, declarând că nu este nevoie să-l înfieze pe Eliezer pentru că moștenitorul va fi un fiu al lui.

Probabil că Avraam a rămas înmărmurit în fața acestei declarații. Îi plăcea, dar nu o găsea credibilă. Atunci Dumnezeu a făcut ceva ca să-l ajute să nu mai privească la neputința sa, ci la puterea Lui. Biblia spune: „L-a dus afară, i-a zis: «Uită-te spre cer și numără stelele, dacă poți să le numeri!» Și i-a zis: «Așa va fi sămânța ta.»” Afară era noapte. În cort, întuneric. Împiedicat de cortul în care dormea, Avraam nu putea vedea înaltul cerului. Dumnezeu îl scoate afară din cort. Deodată, totul se vede altfel. Cerul este împodobit de stele, fiind o demonstrație a puterii nemărginite a lui Dumnezeu. Rămas fără cuvinte, Dumnezeu îl provoacă să numere stelele. Mă gândesc că Avraam o fi început să numere, dar și-a dat repede seama nu doar că este greu, dar este imposibil să numere stelele. În acest context, Dumnezeu face o declarație șocantă: „Așa va fi sămânța ta.”

Vă amintiți cum se încheie acest moment? „Avram L-a crezut pe Domnul, și Domnul i-a socotit lucrul acesta ca neprihănire” (Geneza 15:6). Acolo, în noapte, impresionat de frumusețea cerului, prin credința în „Cuvântul Domnului”, Avraam vede în fiecare stea de pe cer un descendent al său.

IEȘI AFARĂ ȘI PRIVEȘTE CERUL

De câte ori nu repetăm și noi experiența lui Avraam din cort! De câte ori „Cuvântul Domnului” este împiedicat să ne lumineze mintea și viața! Când trecem pe aici, trebuie să schimbăm ceva. Trebuie să ieșim din cort, ca Avraam, și să privim cerul.

Poate că idei aparent nevinovate ne obturează perspectiva. Poate

că ritmul prea aglomerat al vieții ne răpește timpul. Poate că tonul dat de o lume creștină care vorbește frumos despre Dumnezeu, fără să trăiască cu Dumnezeu, ne afectează. Poate că multe informații care circulă cu o viteză uluitoare de la un capăt la altul al pământului au creat confuzie. Indiferent cum stau lucrurile, noi trebuie să ne așezăm în locul în care demonstrația puterii și voinței Sale sunt mai vizibile, în locul în care „Cuvântul Domnului” este auzit, înțeles și acceptat. Locul acesta poate fi sufrageria, dormitorul, holul, biroul, grădina, dar se referă și la o anumită atitudine, o atitudine de umilință și dispoziție de a asculta.

Este interesant de remarcat faptul că Dumnezeu nu doar l-a scos din cort, ci i-a cerut să mai facă ceva, să privească cerul. I-a cerut aceasta nu pentru că, într-o noapte senină, strălucirea stelelor face cerul mai frumos, ci pentru că cerul vorbea despre puterea Lui. Noi facem ceva prin puterea brațelor, Dumnezeu – prin puterea cuvintelor. Când ne despărțim de un prieten, ne salutăm folosind cuvinte de genul „sănătate”, „zi frumoasă”, dar acestea sunt doar simple cuvinte, ele nu pot aduce nici sănătate, nici o zi frumoasă. În cazul lui Dumnezeu, lucrurile nu stau așa. Când a spus „să fie lumină”, a fost lumină. Când a spus „Lazăre, vino afară”, Lazăr a ieșit din mormânt. Cuvintele Lui au putere creatoare.

Dacă vrem să trăim experiența lui Avraam, trebuie să ieșim din cort și să privim cerul. Să privim acolo unde există dovezi ale puterii lui Dumnezeu, iar Biblia este o colecție amplă despre toate acestea. Cerul se vede altfel când îl privim prin perspectiva Sfintei Scripturi. Câți din cele două miliarde de creștini privesc cerul prin intermediul acestei cărți, pentru a cărei apariție mulți au plătit cu viața?

„CUVÂNTUL DOMNULUI” ERA RAR ÎN VREMEA ACEEA

A fost o perioadă în istoria popoului Israel despre care Biblia spune: „Cuvântul Domnului era rar în vremea aceea” (1 Samuel 3:1). Această afirmație vrea să spună că poporul nu mai primea solii din partea lui Dumnezeu ca altădată. Această stare de lucruri era cauzată de faptul că Dumnezeu nu avea cui să vorbească. Este tristă perioada slujirii lui Eli, căruia îi lipseau discernământul spiritual și curajul moral. Cât de dureros o fi fost pentru Eli să constate că Dumnezeu alege să vorbească unui tânăr, nu unui preot!

Despre acest tânăr, Biblia spune: „Cuvântul Domnului nu-i fusese încă descoperit” (1 Samuel 3:7). Deși îi slujea lui Dumnezeu din copilărie, niciodată nu auzise „Cuvântul Domnului”. În momentul în care Samuel spune: „Vorbește căci robul tău ascultă”, Cuvântul Domnului i se face cunoscut, aducând o solie cutremurătoare cu privire la viitorul familiei lui Eli.

„CUVÂNTUL DOMNULUI” ÎN VREMEA NOASTRĂ

Sfânta Scriptură nu este altceva decât „Cuvântul Domnului”, cu mențiunea că nu este vorbit, ci scris.

Cu ceva timp în urmă, tatăl meu a găsit o scrisoare pe care mama i-a trimis-o fratelui meu mai mare, în perioada în care acesta era plecat de acasă, la liceu. Scrisoarea are o vechime de peste 50 de ani. Acum, când mama nu mai este în viață, scrisoarea ei cântărește enorm nu doar pentru destinatarul ei, ci și pentru noi, ceilalți, pentru că acolo sunt cuvintele mamei. Prin această scrisoare ne amintim de mama, de zâmbetul ei, de tonul vocii ei, de iubirea ei.

Biblia este ceva de la Dumnezeu. Sunt cuvintele Lui pentru mine și pentru tine. Este încurajare pentru

vremuri tulburi, este mustrare pentru păcat, este călăuză pentru perioade de confuzie, este tot ce ne trebuie ca să străbătem această lungă vale a umbrei morții. Fără această carte, azi am fi avut sclavi și canibali. Libertatea, drepturile stabilite prin constituție, democrația și multe altele nu ar fi fost niciodată cunoscute de omenire dacă nu ar fi existat Biblia. Lumea nu ar fi ajuns niciodată unde a ajuns astăzi fără valorile promovate de Biblie.

Dacă în vremea lui Samuel Cuvântul Domnului era rar, astăzi nu mai este așa. Avem Biblii peste Biblii, traduceri peste traduceri. Sunt case în care există între trei și zece Biblii. Câți însă citesc „Cuvântul Domnului”? Câți dintre noi ard de nerăbdare să se retragă pentru a mai citi puțin din el? Poate că suntem dintre aceia care citesc Biblia, dar cum o citim? Ați văzut că după o vreme citim Biblia, dar o facem mecanic și aceasta ne împiedică să pătrundem în profunzime mesajului.

Ați observat că Dumnezeu i-a vorbit lui Samuel doar atunci când el a spus: „Vorbește căci robul tău ascultă”? Aici găsim un principiu valabil și în zilele noastre. Dumnezeu ne va vorbi atunci când citim Scriptura pentru că dorim să înțelegem „Cuvântul Domnului”. Doar atunci Duhul Sfânt ne va deschide mintea și ne va îmbogăți viața.

Întrebări pentru meditație:

1. De ce pentru cei din vremea noastră „Cuvântul Domnului” nu mai este atât de important ca în trecut?
2. Ce este mai păgubos? Să nu citim Scriptura sau să o citim mecanic?
3. De ce Dumnezeu i-a vorbit lui Samuel doar după ce acesta a zis: „Vorbește căci robul tău ascultă”?

Georgel Pirlitu, secretar, Uniunea de Conferințe

Duminică

Un mesaj de bucurie și speranță

STANLEY ARCO

Christian s-a născut într-o familie creștină, dar nu avea acces la Biblie. Când a mai crescut, a devenit alcoolic. S-a căsătorit cu Alcylene, o adventistă, și nu după multă vreme Biblia ei a devenit subiect de ceartă în căsnicia lor. Frustrat de problemele pe care cartea le provoca, Christian i-a dat Biblia unui prieten, care i-a folosit paginile pentru a fuma tutun.

Soția lui Christian a amenințat că îl va părăsi. Disperat să își salveze căsnicia, a acceptat o invitație de a participa la o întâlnire de rugăciune la biserică. Acolo, predicatorul l-a îmbrățișat și i-a dat o Biblie.

Încăpățânat, Christian i-a adresat o provocare soției lui: „Dacă descopăr în Biblie că alcoolicii nu vor intra în cer, mă voi opri din băut.” Oare avea să schimbe citirea Scripturii viața și atitudinea lui Christian?

SCRIPTURILE DESCOPERĂ PLANUL LUI DUMNEZEU

În Biblie găsim un mesaj care arată autoritatea continuă și relevanța Scripturii pentru viața creștinului; o mărturie despre planul lui Dumnezeu de răscumpărare de-a lungul istoriei și încurajare cu lecții despre perseverență, bucurie și speranță în Dumnezeu.

În primele și ultimele sale capitole, Biblia ne prezintă o imagine despre cum trebuie să fie o viață perfectă, fără păcat, așa cum va fi restaurată la revenirea lui Isus. Suferința, durerea, tristețea și păcatul nu erau în planul lui Dumnezeu. Au constituit o alegere a ființelor umane.

Adam și Eva se bucurau în fiecare zi de o întâlnire cu Domnul. Când L-au nesocotit pe Dumnezeu, au simțit rușine și teamă (Geneza 3:8). Atunci a fost necesar ca iubirea și compasiunea lui Dumnezeu să se manifeste. El le-a dat promisiunea unui Salvator, Mesia (vezi Geneza

Dumnezeu are un plan de mântuire pentru omenire.

3:15). Biblia descoperă că planul de răscumpărare a fost din „vremuri străvechi, [din] zilele veșniciei” (Mica 5:2).

Dumnezeu a fost întristat de despărțirea de creația Sa. „Domnul a văzut că răutatea omului era mare pe pământ și că toate întocmirile gândurilor din inima lui erau îndreptate în fiecare zi numai spre rău. I-a părut rău Domnului că a făcut pe om pe pământ și S-a mâhnit în inima Lui” (Geneza 6:5,6).

Și, deși oamenii cunoșteau istoria Creației și a păcatului – cunoșteau istorisirea despre Adam și Eva în grădina Eden; cunoșteau consecințele păcatului și ale potopului care a distrus lumea –, tot și-au pus încrederea în capacitatea proprie de a se salva. „Haidem să zidim o cetate și un turn al cărui vârf să atingă cerul și să ne facem un nume” (Geneza 11:4).

Dumnezeu nu a obosit să îi iubească. El a chemat un om credincios, Avraam, să fie o binecuvântare pentru întreaga omenire. Când urmașii lui Avraam au fost sclavi în Egipt, Dumnezeu le-a auzit strigătele și i-a izbăvit. În timp ce rătăceau în pustie, Dumnezeu a stabilit un semn fizic al alianței Sale bazate pe iubire și prietenie. El a spus: „Să-Mi faci un locaș sfânt, și Eu voi locui în mijlocul lor” (Exodul 25:8). Dar nu erau mulțumiți cu un sanctuar, un simbol viu al prezenței lui Dumnezeu.

Ce cereau acum? „Acum pune un împărat peste noi să ne judece, cum au toate neamurile” (1 Samuel 8:5). 1 Samuel 9:16 spune: „Căci am căutat cu îndurare spre poporul Meu, pentru

că strigătul lui a ajuns până la Mine.” Făcea parte un împărat pământesc din planul lui Dumnezeu? Nu. El avea un plan mai bun: un Împărat veșnic, Mesia! Acest Împărat, Mesia, Își iubește și Își salvează poporul. În ciuda multelor ocazii în care poporul s-a îndepărtat de Dumnezeu, El a continuat să îi caute.

BIBLIA NAȘTE BUCURIE ȘI SPERANȚĂ

În ce moduri generează Biblia bucurie? Ne spune despre Dumnezeu și despre caracterul Lui iubitor și atributele lucrării Sale în istorie. Când învățăm despre Dumnezeu, înțelegem mai mult din iubirea, bunătatea, credincioșia și alte atribute ale Sale care ne aduc bucurie.

Biblia ne oferă înțelepciune și călăuzire în viață. Prin încurajarea ei putem face față cu încredere provocărilor. Primim alinare din biografiile biblice și din lecțiile lui Isus. Perseverența și bucuria încep să fie parte din viețile noastre, chiar și în mijlocul dificultăților. Scripturile asigură un scop și o misiune pentru fiecare încercare. Oferă un plan divin pentru viitorul omenirii.

Comuniunea cu Dumnezeu aduce bucuria certitudinii prezenței Sale și o legătură strânsă și profundă cu El. În cele din urmă, nu avem doar o cunoaștere teoretică, ci și o relație de prietenie cu Creatorul. Speranța generată de citirea Bibliei este mult mai mult decât o atitudine pozitivă.

Dumnezeu are toată puterea de a-Și împlini promisiunea vieții veșnice. El spune: „Nu te teme! Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, Cel viu. Am fost mort, și iată că sunt viu în vecii vecilor. Eu țin cheile morții și ale Locuinței morților” (Apocalipsa 1:17,18).

Biblia ne oferă făgăduința unui cer și a unui pământ nou. „El va șterge orice lacrimă din ochii lor [...] pentru că lucrurile dintâi au trecut” (Apocalipsa 21:4). Ne oferă, de asemenea,

promisiunea repunerii în drepturi. Ioan 14:1-3 spune: „Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu și aveți credință în Mine. [...] Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. [...] Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.”

În timp ce studiem Biblia, descoperim că Dumnezeu are un plan să răscumpere omenirea. Devenim cu adevărat făpturi noi. „Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă” (2 Corinteni 5:17).

REZULTATUL

Vă mai amintiți de Christian și de angajamentul Său? Christian și Alcyline au început să citească Biblia împreună. În treizeci de zile au citit-o pe toată. Viața lor de familie a fost schimbată, iar Christian s-a botezat. A început să îi învețe pe alții din Biblie, ținând studii biblice și întâlniri de evanghelizare. În cei treisprezece ani de la botez, familia a construit șase biserici din propriile resurse și a contribuit la construirea altor douăzeci și două de biserici în regiunea Autazes din jungla Amazon.

Conține Biblia o putere transformatoare? Oferă vieții un scop și o misiune? Prin harul lui Dumnezeu și printr-un studiu sincer al Cuvântului, Christian a devenit o făptură nouă. Numeroșii oameni a căror viață a fost influențată de el și de familia sa sunt o mărturie a harului uimitor al lui Dumnezeu și a planului Său divin.

Întrebări pentru meditație:

1. Care sunt versetele tale favorite care îți aduc speranță și bucurie?
2. Cum ai văzut dragostea nesfârșită a lui Dumnezeu?

Stanley Arco este președintele Diviziei Sud-Americane a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea.

Luni

Nicio carte ca aceasta

Unicitatea Bibliei

DANIEL DUDA

În 1800, o fată galeză în vârstă de cincisprezece ani, pe nume Mary Jones, a umblat desculță patruzeci și doi de kilometri pe drumurile aspre din nordul Țării Galilor ca să cumpere o Biblie în galeză. Mary avea o dorință atât de puternică să aibă Biblia ei, în propria limbă, încât a lucrat din greu și a economisit fiecare bănuț câștigat vreme de șase ani. Apoi a trebuit să parcurgă o mare distanță pentru a o cumpăra! Povestea ei plină de inspirație a condus la înființarea societăților biblice, care tipăresc și distribuie Biblii în întreaga lume.

Astăzi, tu și cu mine trăim într-o lume diferită de cea în care a trăit Mary Jones. Dar tot credem că Biblia este o carte unică. Desigur, toate religiile au propriile scrieri sfinte și le consideră speciale. De ce credem că Biblia este unică?

BIBLIA CA REVELAȚIA LUI DUMNEZEU

De-a lungul timpului, oamenii au identificat trei surse de cunoaștere: mintea, experiența și revelația lui Dumnezeu. Mintea omenească poate fi sursa unor descoperiri uimitoare care ne fac viața mai ușoară și contribuie la progresul omenirii. Oamenii, prin experiențele lor personale, își pot lărgi perspectivele asupra vieții și societății și își pot îmbunătăți calitatea vieții și a omenirii. Cu toate că mintea și experiența umană sunt *instrumente* folosite pentru înțelegerea lumii din jurul nostru, din cauza efectelor păcatului, ca *surse* nu sunt de ajuns pentru înțelegerea realităților supreme. Nu ne-am creat singuri, așa că nu putem crea sensul suprem al lucrurilor. Avem nevoie de revelația lui Dumnezeu (Deuteronomul 29:29).

Unde este iubire, unde este relație, există comunicare, sunt cuvinte. Prin urmare, Dumnezeu vorbește. De aceea, Israelul din vechime prețuia și iubea cartea lui Dumnezeu.

Apostolul Pavel a scris o declarație cunoscută în această privință: „Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună” (2 Timotei 3:16,17). Cu alte cuvinte, Biblia poartă autoritatea lui Dumnezeu pentru că a fost inspirată într-un mod unic, insuflată de Dumnezeu.

Biblia nu este doar o carte de istorie, ci conține adevăruri puternice, care întăresc lucrarea Duhului Sfânt și ne pot aduce la maturitate spirituală. 2 Timotei 3 arată cum Duhul Sfânt folosește Biblia în patru direcții specifice:

Scripturile ne oferă elementele de bază ale credinței (învățăturii/doctrinei) noastre. Dar când am încălcat sau am pierdut din vedere principiile lui Dumnezeu, aduce redresarea (acuzăția/mustrarea). De aceea este important să citim Biblia astfel încât să auzim chiar și acele lucruri pe care nu vrem să le auzim. Este ușor să citim Biblia ca pe o confirmare a ceea ce am crezut dintotdeauna. Dar când citim Scripturile așa cum trebuie, Duhul Sfânt poate aduce în sufletul nostru mustrarea și îndreptarea, adevăruri care ne schimbă gândirea și comportamentul (îndemnuri). În cele din urmă, Biblia ne arată și cum să păstrăm principiile lui Dumnezeu pentru viață – învățături despre neprihănire (pregătire).

BIBLIA ARE CARACTER DIVINO-UMAN

După cum am menționat deja, mesajul Bibliei vine de la Dumnezeu, dar, din necesitate, este exprimat de oameni prin cuvinte și gânduri care reflectă locul și timpul scrierii acestora. Scrieri diferite reflectă în mod clar personalitatea autorului. Ambele aspecte, cel divin și cel uman, sunt la fel de importante și trebuie ținute în echilibru. Trebuie să fie diferențiate, dar nu pot fi separate.

Pentru că Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu, are importanță veșnică, se adresează întregii omeniri. Este relevantă pentru fiecare persoană, din fiecare epocă, loc și cultură. De aceea trebuie să ascultăm de ceea ce spune Biblia și să îi urmăm sfaturile.

Aspectul uman este dat de faptul că a fost scrisă într-un anumit timp și loc, în limba anumitor oameni (Vechiul Testament în ebraică și aramaic,

că, Noul Testament în greacă). De aceea, într-o anumită măsură, Biblia reflectă gândirea autorilor. Genul literar, stilul și vocabularul sunt diferite în diferite părți ale Bibliei. Unii scriitori chiar folosesc surse pe care nu le-au scris ei înșiși. Fiecare carte a Bibliei are, așadar, un anumit stil specific.

Pentru că nu există grade de inspirație (insinuând că unele părți sunt mai inspirate, iar altele mai puțin inspirate), vorbim mai degrabă despre o inspirație dinamică, și nu una verbală (dictare literală). Odată ce realizăm că aspectul divin și cel uman sunt inseparabile, vom lua aceste aspecte în considerare în studiul și interpretarea noastră. Biblia trebuie studiată din punct de vedere istoric și gramatical (pentru că documentul a fost scris într-o anumită perioadă istorică de un anumit autor), dar nu putem rămâne doar la acel nivel, pentru că Biblia este mai mult decât doar istorie. Este revelația veșnică a lui Dumnezeu care se adresează fiecărei ființe umane până la sfârșitul timpului. Acesta este aspectul divin al Bibliei.

„Biblia, cu adevărurile ei date de Dumnezeu și exprimate în limba lui oamenilor, ne prezintă o unire a divinului cu omenescul. O astfel de unire a existat în natura Domnului Hristos, care era Fiul lui Dumnezeu și Fiul omului. Acest lucru este adevărat cu privire la Biblie, tot așa cum a fost adevărat și cu Hristos, căci «Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi»¹.

POVEȘTEA NOASTRĂ ESTE PARTE DIN POVEȘTEA LUI DUMNEZEU

Șaptezeci la sută din Vechiul Testament și șaiszeci la sută din Noul Testament sunt scrise în formă narativă. Dumnezeu a ales istorisirea pentru că are puterea de a-i inspira pe oameni și de a transmite ideea mai bine decât orice altceva. Aceasta asigură o abordare unitară de către cei patruzeci de scriitori ai Scripturii. Problema supre-

mă și soluția supremă sunt aceleași pentru toți scriitorii.

„Și a început de la Moise și de la toți prorocii și le-a tâlcuit, în toate Scripturile, ce era cu privire la El” (Luca 24:27).

Cuvântul „toate” este important aici. Isus nu a vorbit despre câteva predicții profetice mesianice. Ceea ce spune Isus este: „Acum cunoașteți întreaga poveste. Acum înțelegeți într-un mod în care nimeni altcineva nu a mai făcut-o înainte. Acum vedeți ce înseamnă totul, ce a avut Dumnezeu de gând.” Apoi istorisirea scripturală continuă cu împlinirea, așa cum se manifestă prin noua comunitate (biserica), până la Ziua Domnului, noua creație și eradicarea păcatului.

Singura cale de a salva o poveste stricată este să o integrezi într-o poveste și mai mare. Când citești Biblia, îți poți vedea ispitele, căderea, ieșirea din Egipt, trecerea Iordanului, rătăcirile în pustie, exilul. Isus îți deschide ochii, te curăță. Biblia devine un Cuvânt viu în experiența ta (Evrei 4:12).

Cuvântul lui Dumnezeu creează viața, convinge de păcat, aduce speranța, dă putere în slăbiciune, călăuzește în întuneric. Devine o candelă pentru picioarele tale, o lumină pe cărarea ta (Psalmii 119:105). Este istorisirea care dă istoriei tale un sens nou. Prin urmare, poți fi o femeie sau un bărbat al cărții. Toți putem și trebuie să fim oameni ai Cărții!

Întrebări pentru meditație:

1. Ce diferențiază Biblia de alte cărți sfinte?
2. Ai putut să te identifici cu un anumit personaj biblic în experiența ta spirituală?

¹ Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, p. vi.

Daniel Duda este președintele Diviziei Trans-europene a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea.

Marți

Căutarea neobosită a lui Dumnezeu

G. ALEXANDER BRYANT

Pe scurt, Evanghelia este puterea lui Dumnezeu de a transforma vieți. Vestea bună a Evangheliei este esența Cuvântului lui Dumnezeu. Pavel declară în Romani 1:16: „Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos, fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu, pentru mântuirea fiecăruia care crede: întâi a iudeului, apoi a grecului.” Cuvântul lui Dumnezeu descoperă și demonstrează dragostea Lui nemărginită, descoperă mila Lui, manifestată în căutarea neobosită a tuturor copiilor Săi.

De observat că Pavel enumeră două grupuri de oameni vizați de această putere de salvare. Evanghelia este pentru evrei și pentru greci. Eu îi văd pe evrei ca reprezentând familia credinței, cei care au crescut în biserică. Grecii îi reprezintă pe cei care nu au fost niciodată parte din biserică. Ambele grupuri, însă, au nevoie de Evanghelie. Ambele sunt la fel de importante pentru Dumnezeu, ambele sunt căutate de Dumnezeu și ambele grupuri ar fi pierdute dacă nu ar fi căutate de El.

Cea mai remarcabilă temă și istorisire din Biblie este explorarea și dovada puterii lui Dumnezeu de a mântui. Începând de la Geneza și până la Apocalipsa, descoperim căutarea susținută a lui Dumnezeu și eforturile Lui hotărâte de a salva omenirea. Biblia prezintă un caleidoscop de personaje care mărturisesc despre puterea transformatoare și mântuitoare a Evangheliei – de la cei mai buni la cei mai răi. Dumnezeu este Cel care inițiază întotdeauna acest proces de salvare.

CĂUTAREA LUI DUMNEZEU

Uneori, când vorbesc despre salvarea lor, oamenii spun: „Când L-am găsit pe Domnul...” Deși înțeleg intenția și mesajul lor, nu este o descriere corectă a istoriei mântuirii, care nu este niciodată despre oamenii care Îl caută pe Dumnezeu, ci despre căutarea neobosită a lui Dumnezeu, cu scopul de a-i găsi pe oameni și de a-i salva. Domnul nu era pierdut; El nu avea nevoie să fie găsit. Nu noi L-am găsit pe Dumnezeu; El ne-a găsit pe noi.

În Grădina Edenului, Dumnezeu strigă: „Adame, unde ești?” Căutarea celor pierduți de către Dumnezeu este exemplificată în întreaga Scriptură. El l-a găsit pe Avraam pe Muntele Moria, pe Iosif – într-o groapă, pe Moise – la rugul aprins, pe Ilie – într-o peșteră, pe David – în timp ce păzea oile tatălui său și pe Pavel, călare pe un măgar. Tema Cuvântului lui Dumnezeu este căutarea lui

Cuvântul lui Dumnezeu descoperă și demonstrează căutarea Lui neobosită pentru toți copiii Săi.

Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu prezintă căutarea omenirii de către Dumnezeu și enumeră actele Sale răscumpărătoare din planul mântuirii.

Istoriisrile descoperite de Dumnezeu în Cuvântul Său ne oferă încurajări și informații cu privire la ceea ce face Dumnezeu chiar și acum în viețile tuturor ființelor create de El. Dumnezeu nu așteaptă în mod pasiv ca noi să venim la El; în schimb, El ne caută în mod activ și energic. Luca 15 ne oferă o relatare concisă, dar cuprinzătoare a faptului că Dumnezeu caută să Își salveze făpturile. Dumnezeu este agentul activ. Ellen White ne amintește: „Dumnezeu nu face deosebire între oameni și are aceeași grijă pentru toate ființele pe care le-a creat.”¹

Adeseori nu observăm căutarea lui Dumnezeu, dar El ne caută neobosit. Dumnezeu Și-a inițiat planul răscumpărător de a mă găsi și a mă mântui. El a fost cel care a orchestrat o serie de circumstanțe care m-au condus pe o anumită cale pentru a-mi da șansa de a-L alege și de a fi transformat de puterea Evangheliei.

ORCHESTRAREA EVENIMENTELOR

Totul a început cu membrii Bisericii Adventiste care au venit în cartierul meu și au făcut un sondaj pentru a identifica persoanele interesate să participe la studii biblice. Familia mea nu era acasă, dar vecina noastră de alături, doamna Jones, s-a înscris. Când a descoperit că acei oameni

erau adventiști, le-a cerut să nu se mai întorcă, ci să încerce în schimb la familia de lângă. Au venit la casa noastră, iar familia mea a fost de acord să participe la studiile biblice. Au prezentat mesajul Sabatului, iar, pentru mine, dovezile că sâmbăta este Sabatul au fost copleșitoare și irefutabile.

Aveam însă paisprezece ani și eram implicat serios în activități sportive, jucând baschet, fotbal și baseball la clubul de băieți din cartier. Ținând cont că toate meciurile erau programate sâmbăta, nu eram pregătit să renunț la lucrul acesta sau să mă alătur bisericii. Apoi s-a întâmplat ceva ciudat. Părinții mei au decis brusc să se mute din locuința pe care o împărțeam cu alte trei familii, într-o casă în care să fim doar noi, luându-mă astfel din cartier, departe de clubul de băieți și de sporturile pe care îmi plăcea să le practic sâmbăta.

La aproximativ un an după ce ne-am mutat, diaconii care ne-au prezentat studiile biblice au trecut pe la noi să vadă ce mai facem și ne-au invitat iarăși să le vizităm biserica, dar eu eram în continuare reticent. Câteva săptămâni mai târziu, unul dintre ei s-a îmbolnăvit, iar eu, împreună cu tatăl meu, l-am vizitat la spital. Era extrem de bolnav așa că atunci când m-a întrebat dacă voiam să îi fac o favoare, am spus „da”, crezând că voia apă sau avea nevoie de asistentă. În schimb, m-a întrebat dacă doream să merg la biserică pentru el în Sabatul acela. Ei bine, deja spusese „da” (lucru pe care mi l-a reamintit), așa că m-am ținut de cuvânt. Dumnezeu m-a găsit și ulterior am fost botezat în biserică.

Povestea mea este o cronică a căutării mele după Dumnezeu. Nu eu l-am căutat pe El. El mă căuta pe mine. Cine i-a determinat pe adventiști să facă acel sondaj în cartierul nostru? Cine a îndemnat-o pe doamna Jones să îi îndrume către familia mea? Cine a influențat decizia părin-

ților mei de a se muta din acel cartier? Cine i-a îmboldit pe diaconi să ne viziteze ulterior? Cine l-a inspirat pe tatăl meu să îl viziteze pe diacon în spital? Cine l-a condus pe diacon să îmi ceară să îi fac o favoare? Cine mi-a dat voینța să spun „da”? A fost Dumnezeu, care orchestra evenimentele vieții mele pentru a-mi oferi oportunitatea de a primi Evanghelia!

Așadar, Dumnezeu caută fiecare persoană în viață. El încă mai orchestrează evenimentele din viața noastră pentru a ne aduce mântuire. Nu contează dacă ai crescut în biserică sau în afara ei; Dumnezeu încearcă și caută să te salveze. Nu este nimeni atât de rău sau de corupt încât să nu fie căutat de Dumnezeu. Nu este nicio viață atât de distrusă încât să nu poată fi răscumpărată de puterea Evangheliei! Nu există nimeni care să fi căzut atât de jos încât puterea Evangheliei să nu îl poată ridica. Nu există nicio viață atât de pătată de păcat încât puterea Evangheliei să nu o poată curăța. Unde s-a înmulțit păcatul, harul s-a înmulțit și mai mult.²

Biblia este o frescă bogată cu istorisiri despre căutarea omenirii de către Dumnezeu, care să ne dea speranță în puterea Evangheliei. Dumnezeu nu face deosebire între oameni. Vestea bună a Evangheliei este că Dumnezeu te caută! Te-a găsit? Dacă nu, încă te caută!

Întrebări pentru meditație:

1. Ce versete îți vorbesc despre faptul că Dumnezeu te caută neobosit?
2. În ce mod ai văzut harul lui Dumnezeu revărsându-se asupra ta?

¹ Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii/Viața lui Iisus*, p. 639.

² O referire la Romani 5:20.

G. Alexander Bryant, D. Min., este președintele Diviziei Nord-Americane a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea.

Miercuri

Dumnezeu ca revelație

O analiză a versetului din Ioan 5:39

ROBERT OSEI-BONSU

Când ne gândim la „Cuvânt ca revelație”, poate că ar trebui să începem răspunzând la întrebarea: „În ce moduri S-a revelat Dumnezeu?” Acest fapt este fundamental pentru credința creștină. Dumnezeu S-a descoperit în cuvinte și fapte prin multe mijloace diferite, dar cel mai deplin în persoana lui Isus Hristos.

Intenția explicită a lui Dumnezeu este ca, prin această revelație, oamenii să ajungă să îl cunoască și să intre într-o relație salvatoare, care va rezulta într-o părtășie veșnică cu El (Ioan 17:3). Atât Vechiul, cât și Noul Testament prezintă o evidență a modului în care Dumnezeu S-a manifestat în istoria umană, mai ales în istoria poporului Israel, și în mod deosebit în persoana lui Isus Hristos. Fără această revelație divină, omenirea ar fi pierit, fără a cunoaște adevăratul caracter al lui Dumnezeu și înstrăinată de El din cauza păcatului și a vinovăției.

Prin urmare, Biblia este numită, pe bună dreptate, Cuvântul lui Dumnezeu, întrucât conține cuvintele inspirate ale lui Dumnezeu. Scopul Cuvântului lui Dum-

nezeu este să ne ofere informații și să ni-l descopere pe Isus. Isus a spus în Ioan 5:39: „Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.” Acest verset crucial accentuează rolul central al Cuvântului lui Dumnezeu ca revelație din partea lui Isus.

CONTEXTUL ISTORIC ȘI TEOLOGIC

Evanghelia după Ioan datează din primul secol, între 70 și 90 d.H. – o perioadă marcată de un amestec de influențe culturale (romană, greacă și evreiască). Existau tensiuni între liderii religioși aflați sub stăpânirea romană și urmașii lui Isus. Declarația lui Isus din Ioan 5:39 pune la îndoială perspectiva liderilor religioși evrei cu privire la Tora, profeți și practica religioasă ca autoritate supremă. În schimb, Isus a redirecționat atenția liderilor asupra Lui, ca revelație supremă a lui Dumnezeu.

În Evanghelia după Ioan există un dialog între Isus și autoritățile religioase care îi pun la îndoială autoritatea și identitatea. Isus le pune la îndoială înțelegerea asupra Scripturii, afirmând că Scripturile vorbesc despre El, așa că ar trebui să le studieze pentru a dobândi viața veșnică. Luca 24:27,44 și 45 întărește ideea că Isus este centrul Scripturii și rolul Lui în planul lui Dumnezeu de răscumpărare. Noul Testament îl scoate în evidență pe Isus drept Cuvântul lui Dumnezeu, care îl descoperă pe deplin pe Dumnezeu și împlinește profețiile din Vechiul Testament despre Mesia.

Perspectiva creștină este că pentru a înțelege Cuvântul lui Dumnezeu în întregime ca pe o revelație a lui Isus, trebuie să fi conștient de obiectivul întregii Biblii. Vechiul Testament este un precursor al Noului Testament, care îl descoperă pe Isus Hristos. Planul lui Dumnezeu de răscumpărare se descoperă în Scripturi de la Geneza și până la Apocalipsa. Cuvântul lui Dumnezeu nu este o colecție de moravuri sau povești, ci o narațiune coerentă care îl scoate în evidență pe Isus Hristos, ca Mântuitorul lumii.

Ioan 1:1-14 îl descrie pe Isus drept Cuvântul, Cuvântul veșnic al lui Dumnezeu, care a existat de la începutul lumii și s-a întrupat ca să locuiască printre noi. Pune accent pe divinitatea lui Isus și pe rolul Lui în creație și răscumpărare. Evrei 4:12 descrie, de asemenea, Cuvântul ca pe o puternică forță vie, capabilă să discearnă gândurile și motivațiile cuiva. Cuvântul poate inspira, transforma și schimba. Ioan 5:39 și alte versete din Biblie descriu Cuvântul ca pe o putere dinamică și divină care descoperă scopul și caracterul lui Dumnezeu.

Isus este mai mult decât un învățător sau un profet; El întruchipează mesajul lui Dumnezeu pentru omenire.

IMPLICAȚII TEOLOGICE ALE LUI IOAN 5:39

Ioan 5:39 afirmă că Cuvântul lui Dumnezeu înseamnă mai mult decât niște cuvinte scrise. Simbolizează natura divină a lui Isus, ca mesager al planului lui Dumnezeu de răscumpărare. Isus este mai mult decât un învățător sau un profet; El întruchipează mesajul lui Dumnezeu pentru omenire. Acest concept accentuează importanța Scripturilor din Vechiul Testament în a ne ajuta să îl înțelegem pe Isus și învățăturile Sale. Scripturile îi provoacă pe liderii religioși să își pună credința în Isus, împlinirea finală a mesajului lor. Cuvântul lui Dumnezeu ne poate transforma, ducând la creștere spirituală, ascultare și la a deveni mai mult ca El¹.

Ioan 5:39 este răspunsul dat de Isus liderilor religioși care l-au pus la îndoială autoritatea. Acest verset evidențiază scopul Scripturilor, pe care Isus li le-a explicat: „Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.” Aceștia credeau că puteau descoperi calea spre viața veșnică prin studiul Scripturilor. Isus clarifică, însă, faptul că Scripturile sunt menite să dea mărturie despre El, care este calea spre viața veșnică.

Înțelegerea semnificației acestui verset necesită o înțelegere a contextului acestuia. Versetele care îl precedă vorbesc despre vindecarea unui om de către Isus. Acest om avusese o dizabilitate vreme de treizeci și opt de ani. Vindecarea a avut loc într-o zi de Sabat, iar liderii evrei au pus la îndoială autoritatea lui Isus. Isus le-a spus că El avea autoritate în calitate de Fiu al lui Dumnezeu. În versetul 39, El a explicat că Scripturile există nu doar pentru a fi citite, ci pentru a-i conduce pe oameni la El. Scripturile îl au pe El în centru și mărturisesc despre existența Lui. Sunt o dovadă a identității Sale și a ceea ce a venit să facă.

Acest verset are implicații esențiale pentru înțelegerea noastră asupra Bibliei. Biblia este mai mult

decât o colecție de relatări istorice sau poeme. Biblia este descoperirea de către Dumnezeu a planului Său de răscumpărare prin Isus Hristos. Când studiem Scripturile, trebuie să explo- răm mărturia lor despre Isus și lucrarea Lui de răscumpărare pe cruce. Nu- mai prin El putem avea viața veșnică.

Trebuie să studiem Cuvântul lui Dumnezeu cu o perspectivă care Îl are în centru pe Hristos. Fiecare pasaj, fie- care istorisire sau învățătură ar trebui citite pentru a înțelege cum se rapor- tează la Isus. Când citim despre cum Avraam a fost dispus să îl sacrifice pe Isaac, putem vedea cum Dumnezeu a fost dispus să permită ca Fiul Său să Se sacrifice pentru noi. Putem citi Psalmii și vedea emoțiile lui Isus și luptele cu care S-a confruntat în fața crucii.

Trebuie să studiem Cuvântul lui Dumnezeu și să îl punem în practică. Cuvântul lui Dumnezeu ar trebui să ne informeze și să ne schimbe. Ar trebui să fim schimbați de iubirea, harul și adevărul lui Isus atunci când Îl întâl- nim prin Cuvânt. Ar trebui să ne stră- duim să ne trăim viața într-un mod care reflectă caracterul și misiunea Lui.

Ellen G. White afirmă că Biblia dă mărturie despre Isus Hristos. „Scriptu- rile Vechiului Testament Îl descoperă pe Hristos și ne aduc la cunoștință prerogativele Sale.”² Ea a pus accent pe faptul că este esențial să studiem Scripturile pentru a-L înțelege pe Isus Hristos. În *Tragedia veacurilor*, Ellen G. White indică faptul că Biblia nu a fost scrisă doar pentru cercetători, ci și pentru oamenii de rând. Adevărurile necesare pentru mântuire devin mai clare ca soarele la amiază.

Nimeni nu va face o greșală și nu își va pierde calea dacă nu își urmează judecata în locul voii descoperite a lui Dumnezeu³. Folosește Cuvântul lui Dumnezeu pentru a răspândi învăță- turile lui Isus. Poate schimba viața oa- menilor și poate da speranță întregii lumi.

IMPLICAȚII MISIOLOGICE ALE LUI IOAN 5:39

Din perspectivă misiologică, Ioan 5:39 accentuează rolul vital al lui Isus și importanța răspândirii Cuvântului prin evanghelizare. Acest verset con- testă practicile religioase care plasează alte autorități mai presus de Isus. Ne cere să ne schimbăm perspectiva, îndemnându-ne să privim la Scripturi și să Îl vedem pe Isus ca adevărata re- velație a lui Dumnezeu. Faptele apos- tolor 4:12 și Romani 10:14-15 sunt alte pasaje biblice care evidențiază implicațiile acestui concept pentru lucrarea misionară. Aceste pasaje scot în evidență importanța procla- mării lui Isus ca singurul mijloc de mântuire. Ioan 5:39, însă, îi cheamă pe toți creștinii să-L proclame pe Isus ca fiind Cuvântul lui Dumnezeu, care dezvăluie harul, adevărul și mântui- rea lui Dumnezeu, indiferent de me- diul din care fac parte.

Acest verset îi încurajează pe cre- dincioși să citească Biblia și să recu- noască modul în care aceasta face trimitere la Isus. Este esențial să îi pregătim și să îi învățăm pe creștini să înțeleagă Biblia, să Îl recunoască pe Isus ca fiind centrul ei și să împărță- șească această revelație cu alții. Ioan 5:39, din aceeași perspectivă misio- logică, accentuează mesajul lui Isus și importanța rolului Său în evanghe- lizare. Contestă sistemele și tradițiile religioase care pun alte autorități mai presus de Isus. Cere o schimbare a perspectivei pentru a analiza Scrip- tura și a-L întâlni pe Isus, revelația supremă a lui Dumnezeu. Pe măsură ce credincioșii sunt echipați cu aceas- tă cunoaștere, pot împărțăși această revelație și îi pot conduce pe alții să înțeleagă Scripturile mai bine.

CONCLUZIE

Scripturile contestă sistemul tra- dițional de credință și se concentrează asupra lui Isus. Este mai ușor să Îl

înțelegem învățăturile atunci când înțelegem contextul istoric. Examina- rea versetelor relevante ne ajută să înțelegem Cuvântul lui Dumnezeu și accentuează natura divină a lui Isus.

Cuvântul lui Dumnezeu Îl desco- peră pe Isus Hristos. Este mai mult decât o colecție de texte vechi. Cu- vântul lui Dumnezeu ar trebui abor- dat dintr-un punct de vedere centrat pe Hristos și ar trebui să căutăm să Îl întâlnim pe Isus prin el. Este crucial să aplicăm învățăturile lui Hristos în viețile noastre de zi cu zi și să le per- mitem să ne schimbe. Ar trebui să îl folosim și pentru răspândirea Evan- gheliei. Să ne amintim că Îl putem înțelege și experimenta pe Isus prin Cuvântul lui Dumnezeu. Să ne asigu- răm că împărțășim lucrul acesta cu alții. Ioan 5:39 ne spune că Scripturile ne conduc la Isus și ne îndreaptă spre El. Atunci când citim și studiem Biblia, ar trebui să avem întotdeauna lucrul acesta în minte și să încercăm să des- coperim modul în care fiecare pasaj se raportează la El.

Întrebări pentru meditație:

1. Te-ai gândit vreodată că Ioan 5:39 se referă la metoda noastră de misiune?
2. Cum poți folosi astăzi Cuvântul pentru a încuraja pe cineva?

¹ Robert H. Gundry, *A Survey of the New Testament*, ed. a V-a, Zondervan, Grand Rapids, 2012.

² Ellen G. White, *Manuscris*, 1899, p. 109.

³ Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, pp. 598–599.

Robert Osei-Bonsu este președintele Diviziei Africii de Vest și Centrale a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea.

Mesaj pentru Darul Săptămânii de Rugăciune 2024

„**I** sus ședea jos în fața vistieriei Templului și Se uita cum arunca norodul bani în vistierie. Mulți care erau bogați aruncau mult. A venit și o văduvă săracă și a aruncat doi bănuți, care fac un gologan. Atunci, Isus a chemat pe ucenicii Săi și le-a zis: «Adevărat vă spun că această văduvă săracă a dat mai mult decât toți cei ce au aruncat în vistierie, căci toți ceilalți au aruncat din prisosul lor, dar ea, din sărăcia ei, a aruncat tot ce avea, tot ce-i mai rămăsese ca să trăiască»” (Marcu 12:41-44).

I-ai observat vreodată pe cei care adună darurile? La fel ca în toate bisericile, și noi avem colecte săptămânale, fie pentru nevoile comunității locale, fie pentru nevoile din afara regiunii. De mai mult de o sută de ani, la sfârșitul Săptămânii de Rugăciune are loc o colectă specială, destinată în întregime proclamării Evangheliei în întreaga lume.

Prima mea experiență legată de Colecta Săptămânii de Rugăciune a lăsat o impresie puternică asupra mea. Colecta din Săptămâna de Rugăciune era cumva o „sărbătoare”: la sfârșitul săptămânii, frații și surorile își aduceau darurile în plicuri sigilate și le puneau într-un coș pregătit pentru aceasta. Aceste plicuri erau apoi deschise și se citea un text biblic inclus în plic de cel care își adusese darul. Oamenii voiau să folosească acest text pentru a-și exprima recunoștința pentru binecuvântările pe care le primiseră în ultimul an. Suma de bani era apoi numărată. În cele din urmă,

toți îi mulțumeau lui Dumnezeu pentru călăuzirea și protecția oferite lor în ultimul an.

Trebuie să recunosc că am fost, de asemenea, impresionat de faptul că unele dintre sumele oferite erau de cinci cifre. Fiind, la momentul acela, un membru relativ nou al Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, nu cercetasem niciodată până atunci scopul Săptămânii de Rugăciune, sau de consacrare. De asemenea, nu știu dacă frații și surorile fuseseră motivați să dăruiască sume atât de mari de faptul că aceste daruri erau utilizate pentru misiunile mondiale. Cu toate acestea, meditănd la versetele biblice care erau citite cu voce tare, mi-am dat seama că frații și surorile aveau o experiență specială cu aceste texte biblice și voiau să își exprime recunoștința față de Dumnezeu.

Dacă citești pasajul de mai sus din Evanghelia după Marcu, observi de îndată că Isus S-a așezat în mod intenționat într-un anumit loc pentru a-i privi pe oamenii care își aduceau darurile. Aparent, din acest loc puteai chiar să vezi sau să estimezi câți bani puneau oamenii în vistieria Templului. Se pare că mulți oameni bogați veneau și ofereau sume mari. Cea care L-a impresionat însă pe Isus a fost o văduvă săracă; poate că îmbrăcămintea ei scotea în evidență faptul că era săracă. Când Isus a văzut-o dăruindu-și cei „doi bănuți”, a fost atât de impresionat încât Și-a chemat ucenicii să le spună ceva important. Isus nu prețuiește un dar în funcție de mărimea acestuia, ci în funcție de ceea

ce înseamnă acel dar pentru dătător, în funcție de disponibilitatea acestuia de a jertfi. Această femeie dăruise tot ce avea ca să trăiască. Această văduvă și-a pus propriile nevoi în plan secundar pentru a face un sacrificiu pentru Dumnezeu. Ellen White spune că „valoarea darului este estimată nu în funcție de sumă, ci de proporția în care se dăruiește și ținându-se cont de motivul care l-a mânt pe dăruitor” (*From Trials to Triumph*, p. 180.4).

În această săptămână am privit la ceea ce înseamnă Biblia pentru noi și la puterea Cuvântului lui Dumnezeu. În trecut, oamenii au făcut mari sacrificii pentru ca Biblia să fie accesibilă tuturor și să putem citi Biblia în propria limbă. Există în continuare multe regiuni din lume în care Biblia și, prin urmare, Evanghelia întoarcerii iminente a lui Isus, care se găsește în ea, nu sunt disponibile sau sunt foarte greu accesibile.

Colecta Săptămânii de Rugăciune este folosită în întregime pentru a sprijini proiectele misionare, în mod special în acele zone din lume greu de evanghelizat (fereastra 10/40).

În acest moment, aș vrea să le mulțumesc tuturor celor care sprijină răspândirea Evangheliei prin darurile lor și mă rog ca Duhul Sfânt să vă călăuzească atunci când hotărâți ce dar veți aduce anul acesta ca parte a Colectei Săptămânii de Rugăciune.

Cu cele mai bune gânduri și binecuvântări,

Norbert Zens, trezorier, Diviziunea Intereuropeană (EUD), Berna, Elveția

JOI

Hrănit prin Cuvântul lui Dumnezeu

ROGER O. CADERMA

Într-o lume în care vacarmul vieții înăbușă de obicei vocea lui Dumnezeu, Cuvântul lui Dumnezeu asigură o modalitate de subzistență și o hrană reală. Psalmii 19:7-14 este un exemplu minunat al modului în care Dumnezeu ne oferă hrană spirituală, înțelepciune, bucurie și călăuzire. În acest mesaj devoțional, vom aprofunda tema: „Mă voi duce și voi împărtăși Cuvântul lui Dumnezeu.” Vom descoperi puterea transformatoare a rostirii adevărului Său și modul în care poate asigura o viață bogată, atât pentru cel care îl prezintă, cât și pentru ascultător.

COMBUSTIBILUL IDEAL

Bunăstarea noastră spirituală depinde de hrană, la fel cum trupurile noastre fizice depind de mâncare și băutură pentru a supraviețui. Biblia este un refugiu minunat într-o lume instabilă și imprezvizibilă. Atunci când studiem Cuvântul lui Dumnezeu, ne scufundăm în profunzimile iubirii, înțelegerii și harului lui Dumnezeu. Acesta ne hrănește sufletele amintindu-ne de caracterul neschimbător al lui Dumnezeu și de promisiunile Sale sigure. Asemenea unei cascade în deșert, ne potolește setea cu apă rece și răcoritoare.

Pe de altă parte, această hrană spirituală ar trebui împărțită, și nu păstrată pentru sine. Atunci când întâlnim oameni însetați din punct de vedere spiritual, le putem oferi aceeași apă înviorătoare pe care noi am descoperit-o în Cuvântul lui Dumnezeu. În modul acesta, devenim canale de transmitere a harului lui Dumnezeu, revitalizând și înviorând oamenii din jurul nostru.

ÎNTELEPCIUNE ZILNICĂ

Biblia este o sursă de cunoaștere. Cei care o caută dobândesc înțelegere și înțelepciune. Mulți ne considerăm naivi sau neînțelepți, dar Cuvântul lui Dumnezeu are puterea de a-i schimba pe cei neînțelepți în înțelepți. Oferă sfaturi de folos pentru a face față provocărilor vieții.

Biblia este plină de istorisiri ale unor oameni de rând care au realizat fapte remarcabile prin credința și ascultarea de Cuvântul lui Dumnezeu. Credința lor în Dumnezeu și dedicarea față de Cuvântul Lui au pavat calea pentru capacitatea lor de a discerne și pentru succes.

Dumnezeu ne folosește ca pe un mijloc pentru transmiterea înțelepciunii. Cei care se luptă să facă față greutăților din viața lor pot găsi claritate și aju-

Devenim purtători de bucurie atunci când le împărtășim altora vestea bună a Cuvântului lui Dumnezeu.

tor la noi. Îi putem pregăti astfel încât să ia decizii înțelepte, care îl slăvesc pe Dumnezeu și duc la o viață roditoare.

FERICIRE SINCERĂ

Bucuria este un dar prețios și greu de dobândit în lumea noastră. Mulți oameni o caută în plăceri și distracții trecătoare, doar ca să afle că adevărata bucurie de durată poate fi găsită numai în prezența lui Dumnezeu. Cuvântul Lui descoperă calea spre adevărata desfătare. Legile lui Dumnezeu sunt corecte pentru că reflectă caracterul Său desăvârșit și sincer. Ele ne îndepărtează de cărările dezastruoase ale păcatului și ale egoismului și ne duc spre o viață definită de iubire, har și bucurie. Când ascultăm de poruncile lui Dumnezeu, experimentăm o încântare profundă și de durată care transcende circumstanțele.

Devenim aducători de bucurie atunci când le împărtășim altora vestea bună a Cuvântului lui Dumnezeu. Împărtășim bucuria minunată de a-L cunoaște pe Hristos, precum și vestea bună a răscumpărării și a schimbării pe care El o oferă. Mărturiile noastre aduc desfătare și speranță oamenilor care se confruntă cu greutățile vieții.

O LUMINĂ STRĂLUCITOARE ÎNTR-UN LOC ÎNTUNECAT

Cuvântul lui Dumnezeu acționează ca o lumină călăuzitoare într-o lume întunecată, iluminând calea care ne stă în față. „Poruncile Domnului sunt curate și luminează ochii.”

Oferă îndrumare în vremuri nesigure, speranță în disperare și claritate în mijlocul confuziei. Legile lui Dumnezeu ne dau puterea de a umbla în adevărul Său pentru că acestea eliberează și nu limitează.

Atunci când împărtășim altora mesajul Cuvântului lui Dumnezeu, noi devenim lumini într-o lume întunecată. Îi ajutăm pe oameni să descopere calea spre mântuire și virtute. Îi îndreptăm pe oameni în direcția corectă atunci când sunt pierduți și își caută sensul. Viețile noastre devin un fel de mărturie, strălucind puternic în fața tuturor, ca o dovadă a puterii transformatoare a Cuvântului lui Dumnezeu.

DESCOPERIRE SPIRITUALĂ PROFUNDĂ

În călătoria spre descoperirea spirituală, găsim un adevăr care combină hrana personală găsită în Cuvântul lui Dumnezeu cu o chemare mai largă: misiunea pentru care am fost aleși.

Recunoaștem nevoia crucială de a ne hrăni mintea prin studierea zilnică a Cuvântului Său pentru a ne pregăti pentru această responsabilitate. Aceasta reprezintă mai mult decât simpla informație; este o desfătare spirituală, o sursă de putere, care vibrează adânc înăuntrul inimii. Această acceptare a Cuvântului lui Dumnezeu ca fiind un ghid desăvârșit, demn de încredere, vorbește nu numai despre iluminarea personală, ci și despre a fi pregătiți pentru misiunea la care am fost chemați.

Mai mult, se pune accent pe angajamentul de ascultare a Cuvântului lui Dumnezeu, evocând promisiunea răsplătii celei mari din Psalmii 19:11. Aceasta face aluzie la o binecuvântare dublă: îmbogățirea personală care vine de pe urma trăirii potrivit Cuvântului lui Dumnezeu, precum și pregătirea pentru misiunea care ne stă în față. Este un proces de transformare în care Cuvântul slujește ca ghid, sursă de putere și sursă de bucurie.

În acord cu aceste realități fundamentale, înțelepciunea atemporală a lui Ellen G. White răsună prin Spiritul Profetic: „Îți recomand, dragă cititorule, Cuvântul lui Dumnezeu ca pe o regulă pe care să o ai pentru credință și practică.”¹ Aceasta nu este o noțiune efemeră, ci un principiu fundamental care dă tonul călătoriei noastre de credință și, prin extensie, pregătirii noastre pentru rolul care ne-a fost încredințat. Învățăturile lui Ellen G. White accentuează adevărul veșnic că Biblia este mai mult decât o carte; este ghidul autorizat care ne călăuzește pe calea credinței și a misiunii.

Lectura noastră se încheie cu versetul 14, care devine un angajament personal: „Primește cu bunăvoință cuvintele gurii mele și cugetele inimii mele, Doamne, Stânca mea și Izbăvitorul meu.” Aceasta este mai mult decât o dorință de curăție personală; este o înțelegere a faptului că încorporarea Cuvântului Său în viața noastră nu este un act pasiv, ci o dispoziție activă de a lua parte la planul lui Dumnezeu.

Ca rezultat al transmiterii Evangheliei cu putere și tărie, viețile noastre vor deveni mărturii vii ale puterii transformatoare a Cuvântului Său. Am fost aleși pentru o misiune, iar această alegere este mai mult decât un simplu nume; este o recunoaștere a faptului că viețile noastre, hrănite prin Cuvântul Său, sunt pregătite și capabile să împlinească un scop mai mare decât noi.

Întrebări pentru meditație:

1. Cum îți hrănește Cuvântul lui Dumnezeu sufletul?
2. A devenit citirea Scripturilor un „act pasiv” pentru tine? Ce schimbări ai putea face pentru a deveni mai activ?

¹ Ellen G. White, *Scrieri timpurii*, p. 78.

Roger O. Caderma este președintele Diviziei Asiei de Sud-Pacific a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea.

Vineri

Proclamarea Cuvântului în vremuri de tulburare globală

Un tutorial din
Faptele apostolilor 4:4

YO HAN KIM

Lumea suferă. Nimeni nu poate nega faptul că lumea în care trăim este afectată de tulburare la nivel global. Desigur, aceste situații dificile pot reprezenta o mare oportunitate de a le prezenta celor aflați în suferință și nesiguranță mesajele lui Dumnezeu pentru zilele din urmă. Oamenii au devenit mai deschiși pentru conversații spirituale, dar aceasta nu înseamnă că proclamarea Cuvântului a devenit mai ușoară.

CONTEXT

Faptele apostolilor 4 descrie o perioadă foarte interesantă. Poate că se aseamăna mult cu ceea ce vedem în zilele noastre. Mulți oameni trăiau în disperare, dezamăgire și nesiguranță. Oamenii erau confuzi și însăpăimântați. Deși credincioșii văzuseră înălțarea lui Isus Hristos (Faptele 1), puterea Duhului Sfânt în timpul Cincizecimii (Faptele 2) și vindecarea unui olog în templu (Faptele 3), existau încă îngrijorări, deoarece se confruntau cu o opoziție intensă și persecuție din partea liderilor religioși. Aici intervine Faptele apostolilor 4:4: „Însă mulți din cei ce auziseră cuvântarea au crezut, și numărul bărbaților credincioși s-a ridicat aproape la cinci mii.” Acest verset este cu adevărat important pentru noi astăzi, întrucât descoperă nu numai puterea Cuvântului în aceste vremuri de tulburare, dar ne și cheamă să fim uniți în misiune ca adventiști de ziua a șaptea.

PUTEREA CUVÂNTULUI

Deși Petru și Ioan au fost aruncați în închisoare (versetul 3) pentru că „învățau pe norod și vesteau în Isus învierea din morți” (versetele 1, 2), cei care au auzit mesajul au crezut, și numărul credincioșilor a crescut (versetul 4). Capitolul 4 ne amintește că Cuvântul lui Dumnezeu reprezintă un far neclintit de adevăr și lumină. Nu este doar ceva ce trebuie folosit ca punct de reper, ci o revelație a lui Dumnezeu Însuși în vremuri de haos și incertitudine. Cuvântul lui Dumnezeu este o comunicare divină menită să inspire, să dea putere și să ne schimbe viața. Cu siguranță, este putere în Cuvântul lui Dumnezeu. Scripturile ne spun în Evrei 4:12: „Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu

Am fost aleși să fim îndrăzneți și neclintiți pentru a ajunge la cei pierduți în vremuri de incertitudine și haos.

două tășuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.”

Ellen White ne amintește de această putere infinită: „Prin puterea ei, bărbați și femei au rupt lanțurile obiceiurilor păcătoase. Au renunțat la egoism. Cei ce vorbeau murdar au devenit respectuoși, bețivii nu au mai pus gura pe pahar, cei destrăbălați au devenit puri. Suflete care se asemănau cu Satana au fost preschimbate după chipul lui Dumnezeu. Această schimbare este, în sine, o minune a minunilor. Schimbarea pe care o produce Scriptura este una dintre cele mai mari taine ale lumii. Nu o putem pricepe. Nu putem decât să credem.”¹

Din păcate, trăim în mijlocul unor tulburări globale. De fapt, această lume se prăbușește tot mai adânc în consecințele păcatului. Există însă speranță! Cuvântul lui Dumnezeu ne dă cea mai mare speranță în Hristos. Transcende și distruge diferitele bariere. Ne dă siguranță și ne amintește de iubirea și credințioșia lui Dumnezeu. În cele din urmă, Cuvântul lui Dumnezeu afirmă că suntem aleși pentru misiunea lui Dumnezeu.

ALEȘI PENTRU MISIUNE

Când au fost avertizați să nu vorbească sau să învețe în numele lui Isus (versetul 18), Petru și Ioan au răspuns spunând: „Judecați voi singuri

dacă este drept înaintea lui Dumnezeu să ascultăm mai mult de voi decât de Dumnezeu” (versetul 19). Apoi urmează faimoasa mărturie a apostolului din versetul 20: „Căci noi nu putem să nu vorbim despre ce am văzut și am auzit.” Ascultarea de Cuvântul lui Dumnezeu și participarea la misiunea Lui constituiau chemarea și scopul vieții lor.

La două mii de ani după Faptele apostolilor 4, trăim într-un timp în care lumea are mai mult decât oricând nevoie de mesajul speranței. Incertitudinea și tulburările crescând îi determină pe oameni să caute răspunsuri și un sens în viață. Speranța și adevărul în Hristos, și numai în Hristos, pot oferi adevărata fericire și alinare. Dumnezeu ne-a încredințat o mare misiune pe care să o îndeplinim în zilele din urmă. Dumnezeu ne-a ales să împărțăm ceea ce am văzut și auzit.

Să ne amintim ce a scris Ellen White: „Cuvintele Domnului Hristos ne sunt adresate nouă, celor care trăim în timpul de încheiere a istoriei acestui pământ. «Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie.» Popoarele sunt neliniștite. Trăim un timp de confuzie. Valurile mării mugesc. Inima oamenilor se cutremură de teamă în așteptarea lucrurilor care vin asupra pământului, dar aceia care cred în Fiul lui Dumnezeu vor auzi vocea Sa în mijlocul furtunii, spunând: «Eu sunt, nu vă temeți!...» Vedem că lumea zace în nelegiuire și apostazie. Răzvrătirea împotriva poruncilor lui Dumnezeu pare a fi aproape universală. Avem de făcut o lucrare în lume, în mijlocul tumultului, agitației și confuziei de pretutindeni.”²

Când oamenii au văzut eliberarea lui Petru și a lui Ioan din închisoare și le-au auzit istorisirile, „și-au ridicat glasul toți împreună către Dumne-

zeu” (versetul 24). De remarcat rugăciunea lor uimitoare, care se găsește în versetele 29 și 30: „Și acum, Doamne, uită-Te la amenințările lor, dă putere robilor Tăi să vestească Cuvântul Tău cu toată îndrăzneala și întinde-Ți mâna, ca să se facă tămăduiri, minuni și semne prin Numele Robului Tău celui sfânt, Isus.” Iată rezultatele rugăciunii lor: „După ce s-au rugat ei, s-a cutremurat locul unde erau adunați; toți s-au umplut de Duhul Sfânt și vesteau Cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăzneală” (versetul 31).

CONCLUZIE

Încrederea în promisiunile lui Dumnezeu și acceptarea chemării la misiune a reprezentat o responsabilitate divină neschimbată în urmă cu 2.000 de ani și cu atât mai mult în zilele noastre. Nu este o opțiune, ci o parte a identității noastre de adventiști de ziua a șaptea. În timp ce medităm la cuvintele din Faptele apostolilor 4, să ne aducem aminte de misiunea noastră. Suntem aleși să fim curajoși și statornici în a-i evangheliza pe cei pierduți în vremuri de nesiguranță și haos. Așadar, să credem, să practicăm și să proclamăm Cuvântul lui Dumnezeu în vremuri de tulburare globală. Fie ca mărturia lui Petru și a lui Ioan să fie și mărturia noastră astăzi: „Căci noi nu putem să nu vorbim despre ce am văzut și am auzit.”

Întrebări pentru meditație:

1. Cum putem fi curajoși și neclintiți în vremuri de haos?
2. Ce ai văzut și ai auzit în studiul tău din Cuvântul lui Dumnezeu și poți împărtăși cu altcineva?

¹ Ellen G. White, *Educație*, p. 172.

² Ellen G. White, *Evanghelizare*, p. 18.

Yo Han Kim este președintele Diviziei Asiei de Nord-Pacific a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea.

Cuvântul și proclamarea finală a Evangheliei

ELLEN G. WHITE

A man in a dark jacket is shown from the side, holding a glowing lantern high in the air. The room is dark, with the light from the lantern illuminating the man's face and the wall behind him. The lantern has a bright yellow glow, and the man's expression is one of focus and determination.

În toate generațiile, Dumnezeu i-a trimis pe slujitorii Săi să mustre păcatul atât în lume, cât și în biserică. Dar oamenii doresc să audă lucruri plăcute, iar adevărul simplu și curat nu este primit. Mulți reformatori, când și-au început lucrarea, s-au hotărât să procedeze cu mare prudență când au atacat păcatele bisericii și ale națiunii. Ei nădăjduiau ca, prin exemplul unei vieți curate de creștin, să-i aducă pe oameni înapoi la învățăturile Bibliei. Dar Duhul lui Dumnezeu a venit asupra lor, așa cum a venit peste Ilie, inspirându-l să mustre păcatele unui împărat nelegiuit și ale unui popor apostat; ei nu s-au putut opri să predice declarațiile lămurite ale Bibliei – învățături pe care nu fuseseră dispuși să le prezinte. Ei au fost constrânși să declare cu ardoare adevărul și primejdiile care amenințau sufletele. Ei rosteau fără teamă de urmări cuvintele pe care Dumnezeu li le dădea, iar oamenii erau constrânși să asculte avertizarea.

Tot astfel va fi vestită și solia îngerului al treilea. Când vine timpul ca ea să fie proclamată cu cea mai mare putere, Dumnezeu va lucra prin unelte umile, conducând mințile acelor care se consacră slujirii Sale. Lucrătorii vor fi calificați mai mult prin ungera Duhului Său decât prin educația dată de instituțiile de învățământ. Bărbați ai credinței și ai rugăciunii vor fi constrânși să meargă cu zel sfânt, făcând cunoscute cuvintele pe care Dumnezeu li le dă. Păcatele Babilonului

vor fi descoperite. [...] Prin aceste avertizări solemne, oamenii vor fi treziți. Mii și mii vor auzi cuvinte pe care nu le-au mai auzit niciodată. Cu uimire vor asculta mărturia că Babilonul este biserica decăzută din cauza rătăcirilor și păcatelor ei, din cauza lepădării adevărului trimis pentru ea din cer. Când oamenii merg la învățătorii lor de mai înainte cu întrebarea răscolitoare: «Sunt aceste lucruri așa?», slujitorii le prezintă fabule, prorocesc lucruri plăcute pentru a le potoli temerile și pentru a liniști conștiința trezită. Dar în timp ce mulți refuză să se mulțumească doar cu autoritatea oamenilor și cer un «așa zice Domnul», slujitorii populari, asemenea fariseilor din vechime, plini de mânie că autoritatea lor este pusă la îndoială, vor denunța solia ca fiind de la Satana și vor provoca mulțimile iubitoare de păcat să-i insulte și să-i prigonească pe aceia care o vestesc.

SUPRIMAREA LUMINI

Pe măsură ce lupta se extinde în domenii noi și mintea oamenilor este atrasă către Legea lui Dumnezeu, cea călcată în picioare, Satana se agită. Puterea care însoțește solia nu face decât să-i mânia și mai mult pe aceia care se împotrivesc. Conducătorii spirituali vor face eforturi aproape supraomenești pentru a îndepărta lumina ca să nu lumineze peste turma lor. Prin toate mijloacele pe care le au la dispoziție, vor încerca să interzică discutarea acestor probleme vitale. Biserica va face apel la brațul cel mai puternic al puterii civile, iar papistașii și protestanții se vor uni în această lucrare. Pe măsură ce mișcarea pentru impunerea duminicii devine mai îndrăzneată și mai hotărâtă, va fi chemată în ajutor legea împotriva celor ce păzesc porunca a patra. Ei vor fi amenințați cu amenzi și închisoare, iar unora le vor fi oferite poziții cu influență și alte beneficii și avantaje, cu condiția să renunțe la credința lor. Dar răspunsul lor statornic va fi: «Arătați-ne din Cuvântul lui Dumnezeu rătăcirea noastră», același răspuns pe care l-a dat și Luther în împrejurări asemănătoare. Aceia care sunt târați înaintea tribunalelor aduc o puternică susținere a adevărului, iar unii care aud sunt conduși să ia poziție pentru păzirea tuturor poruncilor lui Dumnezeu. În felul acesta, lumina va fi adusă multor mii de suflete care altfel n-ar putea cunoaște nimic despre aceste adevăruri.

Pe măsură ce vine vremea ca aceasta să fie dată cu cea mai mare putere, Domnul va lucra prin instrumente umile, conducând mințile celor care se consacră slujirii Sale.

Ascultarea cu sinceritate de Cuvântul lui Dumnezeu va fi considerată ca răzvrătire. Orbiți de Satana, părinții vor exercita asprime și lipsă de înțelegere față de copiii lor credincioși, stăpânul și stăpâna vor prigoni pe servul care păzește poruncile. Dragostea va fi denaturată; copiii vor fi dezmoșteniți și alungați de acasă. Se vor împlini literal cuvintele lui Pavel: „Toți cei ce voiesc să trăiască cu evlavie în Hristos Isus vor fi prigoniți” (2 Timotei 3:12). Când apărătorii adevărului refuză să cinstească sabbatul duminical, unii dintre ei vor fi aruncați în închisori, unii vor fi exilați, alții vor fi tratați ca robi. Pentru înțelepciunea omenească, toate acestea par acum imposibile; dar, pe măsură ce Duhul lui Dumnezeu, care îi ține în frâu, va fi retras de la oameni, iar ei vor fi sub stăpânirea lui Satana, care urăște principiile divine, vor avea loc manifestări stranii. Inima poate deveni foarte crudă atunci când temerea de Dumnezeu și dragostea sunt înlăturate.

Când furtuna se apropie, o mare grupă de credincioși care au mărturisit credința în solia îngerului al treilea, dar care n-au fost sfințiți prin ascultare de adevăr, își vor părăsi poziția și vor trece în rândurile împotrivorilor. Unindu-se cu lumea și împărtășindu-se de spiritul ei, au ajuns să vadă lucrurile aproape în aceeași lumină; și când ajung la încercare, ei sunt pregătiți să aleagă partea ușoară, populară. Bărbați de talent și cu aspect plăcut, care odinioară se bucuraseră în adevăr, își folosesc puterile pentru a amăgi și a rătăci suflete. Ei devin vrăjmașii cei mai aprigi ai fraților lor de mai înainte. Când păzitorii Sabbatului sunt aduși înaintea tribunalelor pentru a da socoteală de credința lor, acești apostatați sunt agenții cei mai eficienți ai lui Satana de a-i prezenta într-o lumină falsă și a-i acuza și, prin declarații mincinoase și bănuieli, de a-i incita pe conducători împotriva lor.

Nu îndrăznim să încalcăm Cuvântul lui Dumnezeu, afirmând că doar o parte din Legea Sa sfântă ar fi importantă și alta, neesențială, pentru a câștiga favoarea lumii.

DE PARTEA ADEVĂRULUI

În vremea aceasta de persecuție, credința slujitorilor Domnului va fi pusă la încercare. Ei au dat avertizarea cu credințioșie privind numai la Dumnezeu și la Cuvântul Său. Duhul lui Dumnezeu le-a mișcat inimile și i-a determinat să vorbească. Animați de un zel sfânt și cu un puternic impuls divin, au pornit la îndeplinirea datoriilor lor, fără să calculeze la rece urmările rostirii în fața oamenilor a cuvântului pe care Dumnezeu li-l dăduse. Ei n-au ținut seama de interesele pământești, nici n-au căutat să-și păstreze bunul nume sau viața. [...] Ei sunt aruncați în greutăți. Satana îi asaltează cu ispite teribile. Lucrarea pe care și-au asumat-o pare peste puterile lor de a fi adusă la îndeplinire. Sunt amenințați cu distrugerea. Entuziasmul care îi mânase s-a dus; cu toate acestea, nu se pot întoarce. Atunci, simțindu-și deznădejdea grozavă, aleargă la Cel Atotputernic după întărire. Ei își amintesc că acele cuvinte pe care le rostiseră nu fuseseră ale lor, ci ale Aceluia care le încredințase aver-

tizarea. Dumnezeu a pus adevărul în inimile lor, iar ei n-au putut să nu-l vestească. [...]

Fiecare adevăr nou și-a croit drum prin mijlocul urii și împotrivirii; aceia care au fost binecuvântați cu lumina Lui au fost ispitiți și încercați. Dumnezeu dă un adevăr special pentru oamenii care se găsesc într-o situație dificilă. Cine îndrăznește să refuze vestirea lui? El poruncește slujitorilor Săi să vestească ultima chemare de har către lume. Ei nu pot să tacă decât cu riscul de a-și pune în pericol sufletele lor. Trimișii lui Hristos n-au nimic de a face cu urmările. Ei trebuie să-și îndeplinească datoria, iar urmările să le lase în seama lui Dumnezeu.

Când împotrivirea se ridică la cea mai înaltă cruzime, slujitorii lui Dumnezeu ajung iarăși în nedumerire, căci se pare că ei au adus criza. Dar conștiința și Cuvântul lui Dumnezeu îi asigură că drumul lor este bun și, cu toate că încercările continuă, ei sunt întăriți să le suporte. Lupta crește și devine tot mai aprigă, dar credința și curajul lor cresc odată cu nevoile. Mărturia lor este: „Nu îndrăznim să batjocorim Cuvântul lui Dumnezeu și să despărțim Legea Sa cea sfântă, numind o parte importantă și alta, lipsită de importanță, pentru a câștiga favoarea lumii. Domnul pe care Îl slujim este în stare să ne scape. Hristos a biruit puterile pământului; cum să ne temem noi de o lume deja învinsă?”

O MIȘCARE PUTERNICĂ

Persecuția, în diferitele ei forme, este punerea în practică a unui principiu care va exista câtă vreme va fi Satana și câtă vreme creștinismul va avea putere vitală. Niciun om nu poate sluji lui Dumnezeu fără să provoace împotrivirea oștilor întunericii. Îngerii răi îl vor asalta, alarmați că influența lui le ia prada din mâini. Oamenii răi, muștrați de exemplul lui,

se vor uni cu ei, căutând să-l despartă de Dumnezeu prin ispitiri amețitoare. Când acestea nu reușesc, atunci este folosită o putere constrângătoare pentru forțarea conștiinței.

Dar atâta vreme cât Isus rămâne Mijlocitorul omului în sanctuarul de sus, influența înfrânătoare a Duhului Sfânt este simțită de conducător și de către popor. [...] Vrăjmașul îi inspiră pe slujitorii lui să propună măsuri care ar împiedica într-o mare măsură lucrarea lui Dumnezeu; dar bărbați de stat care se tem de Domnul sunt influențați de îngerii sfinți să se împotrivească unor astfel de propuneri cu argumente ce nu pot fi combătute. În felul acesta, câțiva bărbați vor putea ține piept unui curent puternic al răului. Împotrivirea vrăjmașilor adevărului va fi stăvilită până când solia îngerului al treilea își va face lucrarea. Când avertizarea finală va fi dată, ea va atrage atenția acestor conducători prin care Domnul lucrează acum, și unii dintre ei o vor primi și vor rămâne împreună cu poporul lui Dumnezeu în timpul strâmtorării.

Îngerul care se alătură în vestirea soliei îngerului al treilea va lumina tot pământul cu slava lui. Aici este profetizată o lucrare mondială cu o putere neobișnuită. Mișcarea adventă din anii 1840–1844 a fost o manifestare glorioasă a puterii lui Dumnezeu; prima solie îngerească a fost dusă la toate stațiunile misionare din lume, iar în câteva țări s-a arătat cel mai mare interes religios care s-a văzut în vreo țară de la Reforma din secolul al XVI-lea; dar acestea urmează să fie depășite de mișcarea cea puternică din timpul ultimei avertizări a îngerului al treilea.

Acest articol este extras din capitolul 38, „Ultima avertizare”, din *Tragedia veacurilor*, de **Ellen G. White**. Adventiștii de ziua a șaptea cred că Ellen G. White (1827–1915) a exercitat darul biblic al profeției pe parcursul a peste 70 de ani de slujire publică.

Biblia, cartea indestructibilă

AUREL NEAȚU

Va fi interzisă Biblia în viitor? Deși pare neobișnuit, în istorie unii lideri creștini au cenzurat fără scrupule răspândirea și chiar posesia Bibliei. Dacă în trecut prelații și preoții au restricționat accesul oamenilor de rând la cartea fundamentală a creștinismului, la ce ne putem aștepta când se va instala cea mai mare criză? Profețiile Domnului Isus arată că fraudele religioase vor atinge punctul maxim, iar efectele la nivel global vor fi devastatoare. Cuvântul lui Dumnezeu rămâne totuși cea mai răspândită carte. Copii vechi și noi în limba română există de ordinul milioanei, fără să calculăm edițiile online (și ele pot fi suprimat!). Să ne rugăm ca acea mână nevăzută ce a păstrat Biblia până astăzi să vegheze asupra ei, deoarece, în perioada imediat următoare, miza va fi mai mare ca oricând.

UN ATAC PERFID

Vă recomand să fim conștienți că lupta va avea totuși un caracter subtil, mult mai șiret. Adevărul Bibliei va fi ascuns la vedere, adică va fi răstălmăcit. În toila bătăliei finale, episcopii, preoții și pastorii se vor folosi de Scripturi pentru a obține drepturi politice și autoritate civilă, făcând apel chiar la profețiile despre venirea lui Hristos. Cu Biblia în mână, ei se vor da drept mari reformatori ai creștinismului, însă vor induce lumea în eroare chiar cu privire la subiectul fierbinte: Legea lui Dumnezeu.

La sfârșitul cărții lui Daniel, în limbaj profetic ne este prezentat un conflict secular între împăratul de la miazăzi și cel de la miazănoapte (cap. 11). Câștigă când unul, când altul, iar războiul indecis durează până în vremea când „se va scula marele voievod Mihail”, în timpul strămtorării fără egal, când poporul lui Dumnezeu „va fi mântuit, și anume oricine e scris în carte” (12:1).

Profeția spune că la sfârșit, în ultima bătălie, împăratul din sud va suferi o mare înfrângere. Ce înseamnă aceasta? În Daniel 11:40-43 citim că „...împăratul de la miazăzi se va împunge cu el. Și împăratul de la miazănoapte se va

năpusti ca o furtună peste el, cu care și călăreți și cu multe corăbii; va înainta asupra țărilor lui, se va revărsa ca un râu și le va îneca. [...] Își va întinde mâna peste felurite țări și nici țara Egiptului nu va scăpa. Ci se va face stăpân pe vistieriile de aur și de argint și pe toate lucrurile scumpe ale Egiptului.”

Egiptul a fost puterea din sud care s-a împotrivit popoului lui Dumnezeu. În înțeles apocaliptic și duhovnicesc, Egiptul este o forță opusă lui Dumnezeu și Bibliei. El este „cetatea cea mare” din Apocalipsa 11:8 și este interesant că această cetate are două nume de rezonanță. Un singur nume nu ar cuprinde îndeajuns toate trăsăturile ei. Cele două nume sunt Sodoma (1) și Egipt (2). Sodoma este corespondentul mișcării LGBTQ+, iar Egiptul este simbolul ateismului, al necredinței fățișe în Dumnezeu.

Să citim și interpretarea lui Ellen White, profetul mișcării adventiste. „Dintre toate popoarele prezentate în istoria biblică, Egiptul a negat cu cea mai mare îndrăzneală existența viului Dumnezeu și s-a împotrivit poruncilor Lui. [...] Această însemnă ateism. [...] „Cetatea cea mare” mai este comparată spiritual și cu Sodoma. Stricăciunea Sodomei în călcarea Legii lui Dumnezeu s-a manifestat îndeosebi în imoralitate.” Ellen White, *Tragedia veacurilor*, ediția electronică, 269.2

Deci, revenind la profeția din Daniel, citim că țările împăratului de la miazăzi vor fi înecate prin invazia împăratului de la miazănoapte. Cum înțelegem această biruință împotriva vistierii și lucrurilor scumpe ale Egiptului (Daniel 11:43)? Lumea noastră oscilează continuu între secularism și religie, între îndepărtarea fățișă de Dumnezeu și o religie încărcată cu tradiții și erori seculare. Înțelegem din Apocalipsa că, în jocul final, puterea va aparține religiei, pentru că religia creștină falsă va impune o închinare universală. O interpretare este că legile religioase propuse de sistemul mondial pentru închinare și control economic (Apocalipsa 13:12-17) aparent vor da o lovitură imoralității crescânde și ateismului oficial. Însă aceasta poate fi doar momeala care ascunde cârligul.

LEGILE CREȘTINE ALE BABILONULUI

Conform înțelegerii adventiste, în peisajul viitorului ne așteptăm ca poporul american să accepte o lege de protecție a duminicii ca zi de odihnă și închinare, iar după modelul SUA, și celelalte națiuni să participe la reformarea practică a creștinismului. Desigur că atunci când vor dori să combată excesele imorale ale Sodomei, conducătorii creștinilor vor căuta argumente tot în Biblie. În numele lui Dumnezeu, Babilonul, adică împăratul de la miazănoapte și partenerii lui, vor propune lumii o lege a lui Dumnezeu *modificată*.

Acesta e un rău chiar mai mare decât interzicerea Bibliiei. Biblia va fi folosită greșit la cele mai înalte niveluri. Religia creștină va influența politicile mondiale și, cu ajutorul guvernelor, va impune aderarea la un anumit tip de spiritualitate. Amenințarea va fi că, dacă nu acceptăm condițiile, nu vom mai putea îndeplini nici măcar cele mai elementare activități ale stilului de viață modern: cumpărarea și vânzarea.

Dar și Dumnezeu își pregătește ofensiva. „În vremea acestor împărați, Dumnezeul cerurilor va ridica o împărăție care nu va fi nimicită niciodată și care nu va trece sub stăpânirea unui alt popor. Ea va sfârâma și va nimici toate acele împărății și ea însăși va dăinui veșnic” (Daniel 2:44). Cum se va face lucrul acesta?

RĂSPUNSUL LUI DUMNEZEU

Apocalipsa 18:1-2 vorbește despre un alt înger coborându-se din cer cu „o mare putere și pământul s-a luminat de slava lui”. Anunțul lui seamănă cu al celor trei îngeri, dar, spre deosebire de ei, el are „o mare putere”. Mesajul este întrerupt de un glas din cer care vorbește tot despre căderea Babilonului pe întinderea a 16 versete (18:4-20). Imediat, un înger puternic aruncă dramatic o piatră în apă și, astfel, ilustrează din nou căderea Babilonului

„Veți fi urâți de toate neamurile pentru Numele Meu. [...]

Se vor scula mulți proroci mincinoși și vor înșela pe mulți.”

(Matei 24:9,11)

(v. 21-24), „cetatea cea mare, cetatea cea tare”, peste care vor veni moartea, jale și foametea „într-o singură zi”. Care este explicația?

Eu cred că lumina și puterea acestor îngeri reprezintă mesajul Bibliiei propovăduit de adventiștii de ziua a șaptea prin Duhul Sfânt la sfârșitul timpului. Predicarea curată și clară, din inimi neprihănite, pline de dragoste, fondată pe cuvintele Vechiului și Noului Testament, va avea un impact nemaîntâlnit. Ellen White ne îndeamnă:

„Satana a conceput o stare de lucruri prin care propovăduirea soliei îngerului al treilea să fie împiedicată. Trebuie să fim atenți la planurile și metodele lui. Să nu rostim adevărul cu un ton scăzut, să nu vestim solia pentru timpul acesta cu timiditate. Solia îngerului al treilea trebuie să fie întărită și consolidată. Secțiunea 18 din Apocalipsa arată importanța prezentării adevărului fără nicio rețineră, cu îndrăzneală și cu putere.... În propovăduirea soliei îngerului al treilea, am ocolit prea mult subiectul. Solia nu a

fost vestită atât de clar și de categoric precum ar fi trebuit.” — Ellen White, *Evanghelizare*, ediția electronică, 230.2 Manuscript 16, 1900.

Soliile celor trei îngeri trebuie combinate, oferind lumii întreita lor lumină. În Apocalipsa, Ioan spune: „Am văzut coborându-se din cer un alt înger, care avea o mare putere; și pământul s-a luminat de slava lui. El a strigat cu glas tare și a zis: «A căzut, a căzut Babilonul cel mare! A ajuns un locaș al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate și urâte...» Apoi am auzit din cer un alt glas, care zicea: «leșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu fiți loviți cu urgiile ei! Pentru că păcatele ei s-au îngrămădit și au ajuns până în cer și Dumnezeu și-a adus aminte de nelegiuirile ei»” (Apocalipsa 18:1-2,4,5). Aceasta reprezintă transmiterea ultimului mesaj întreit de avertizare a lumii. (Ellen White, Manuscript 52, 1900, 15LtMs, Ms 52, 1900, par. 14).

Cum ne vom îndeplini datoria? Vă invit, frați și surori, să ne cunoaștem foarte bine Biblia. Detaliile Scripturii ne vor ajuta să discernem învățătura falsă de cea adevărată. Vom avea mare nevoie de Biblie mai ales în acele momente când nu ne vom putea baza pe bunăvoința persecutorilor. Ce am face azi dacă accesul la Biblia noastră cu însemnări ne-ar fi limitat? Sau dacă n-am mai avea acces la aplicația My-Bible și nici n-am mai putea întreba un frate de credință? Cât de onorabil am putea răspunde oricui ne cere socoteală de nădejdea care este în noi? (1 Petru 3:15).

IMPORTANȚA BIBLIEI

Noi gândim diferit de majoritatea celorlalți în multe învățături creștine. Avem un stil de consum diferit în

ce privește *băutura și carnea*, avem o practică diferită despre *daruri și zecimi*, avem o mentalitate aparte în ce privește *sănătatea și dependențele*, înțelegem unic, *din perspectiva sanctuarului, iertarea și judecata*, credem că *mileniul va fi după* cea de-a doua venire a Domnului Isus, și nu înainte. Suntem *minoritari* în ce privește respectarea zilei a șaptea și învățătura despre sufletul omului. Spre deosebire de cei mai mulți, practicăm *actul umilinței*, credem că posibilitatea de a fi iertați de Dumnezeu se va epuiza în timpul generației finale (*încheierea harului*), ne-am asumat să menținem standardele Domnului Isus în caz de *divorț și recăsătorire*, vrem să urmăm recomandări inspirate deosebite în ce privește *muzica, recreația* etc.

Iată de ce trebuie să cercetăm Biblia la un nivel de excelență! Să iubim Biblia! În biblioteca universului, cartea aceasta rămâne martora marelui conflict între bine și rău. Chiar și după ce vom fi mântuiți, vom deschide Biblia în cadrul judecății mileniale. „Sunt deschise cărțile — cartea vieții și cartea morții. Cartea vieții conține faptele bune ale sfinților, iar cea a morții cuprinde faptele rele ale celor nelegiuiți. Aceste cărți sunt comparate cu cartea statutară, Biblia, și oamenii sunt judecați după aceasta.” (Ellen White, *Scrieri timpurii*, ediția electronică, 52.2).

Întrebări pentru meditație:

1. Cum ne pregătim din punct de vedere spiritual și intelectual să folosim Biblia cu îndemănare și folos pentru salvarea sufletelor?
2. Cum ne ajută ideea că Biblia este „cartea statutară” la judecata lui Dumnezeu? Vezi și Romani 2:16.

Aurel Neațu este președintele Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România. Mai multe despre activitatea sa pastorală puteți citi pe blogul oficial: presedinte.adventist.ro.

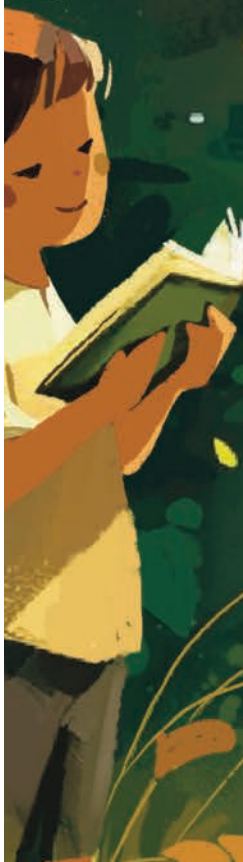
Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu pentru mine

Bine ați venit la o Săptămână specială de consacrare pentru copii, despre cea mai uimitoare carte din lume – Biblia!

În această săptămână vom porni împreună într-o călătorie minunată, explorând comorile care se găsesc în paginile Cuvântului lui Dumnezeu. Biblia nu este ca oricare altă carte; este o mărturie vie, vibrantă despre iubirea, înțelepciunea și puterea lui Dumnezeu. Deci pregătiți-vă să vă aprofundați în minunile Scripturii pe măsură ce descoperim cum Cuvântul lui Dumnezeu influențează fiecare aspect al vieții noastre.

De la Geneza la Apocalipsa, Biblia ne spune povestea iubirii lui Dumnezeu față de creația Lui, planul Său de răscumpărare prin Isus Hristos și făgăduința vieții veșnice. Este plină de aventuri incitante, de povești inspirate și adevăruri veșnice care ne învață despre caracterul lui Dumnezeu și despre planul Său incredibil pentru fiecare dintre noi. Ne rugăm ca această Săptămână de consacrare să vă apropie mai mult de Isus!

Beth Thomas este asistent redactor al revistei *Adventist World*

Totul despre Cuvântul lui Dumnezeu

CEA MAI IMPORTANTĂ CARTE DIN LUME

De memorat: „Căci nicio prorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt” (2 Petru 1:21).

Ce au în comun un stilou, un creion și o pensulă? Toate sunt instrumente folosite de cineva. Un artist folosește o pensulă pentru a crea opere de artă. Un elev folosește un stilou sau un creion la școală pentru a-și face temele. Un autor folosește un stilou sau un creion pentru a scrie o carte.

Care este cartea voastră favorită? Ce anume credeți că face o carte mai valoroasă decât alta? Vedeți voi, importanța cărții nu constă neapărat în stiloul cu care a fost scrisă, ci în conținutul și autorul ei.

În săptămâna aceasta vom învăța despre Biblie. Știați că Biblia este cea mai printată și citită carte din lume? Este scrisă în mai multe limbi decât oricare altă carte. De ce credeți că milioane de oameni cred că Biblia este cea mai importantă carte pentru viața noastră? Iată o informație esențială: însăși Biblia explică modul în care a fost scrisă. Să ne uităm la unul dintre pasajele care ne ajută să înțelegem mai bine Biblia. Se găsește în 2 Petru 1:20-21.

„Fiindcă, mai întâi de toate, să știți că nicio prorocie din Scriptură nu se tâlcuiește singură. Căci nicio prorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt.” Prin urmare, profeția vine de la Dumnezeu. Fiecare gând scris este călăuzit de Duhul Sfânt și nicio profeție nu este scrisă pe baza propriilor idei ale profetului.

Biblia este unică în ideea că ne oferă o imagine a ceea ce se va întâmpla în viitor. Aceasta este ceea ce numim „profeție”. Când studiem Biblia, vedem multe profeții care s-au împlinit deja. Oamenii care au scris aceste profeții nu le-au scris din propria gândire. În schimb, autorul principal este Dumnezeu, care i-a călăuzit pe scriitori prin Duhul Sfânt.

Aceasta înseamnă că ei au fost scribii prin care Dumnezeu a lucrat, dar Dumnezeu era autorul principal. Biblia declară că Dumnezeu cunoaște începutul și sfârșitul și că a folosit oameni numiți profeți pentru a scrie ceea ce se va întâmpla, pentru ca noi să știm lucrul acesta și să nu ne fie teamă. De ce este important lucrul acesta? Ei bine, în zilele noastre se întâmplă lucruri îngrozitoare. Dar Biblia scrie că într-o zi, curând, Isus Se va întoarce și va face ca toate lucrurile să fie iarăși la fel ca atunci când le-a creat. El va distruge răul, boala și moartea. Iar cei care au murit deja având credința în Isus vor fi înviați. Nu-i așa că e uimitor? Sunt atât de recunoscător că Dumnezeu ne-a dat Biblia pentru a ne da speranță și pentru a înțelege că la sfârșit Dumnezeu învinge, Dumnezeu restaurează și Dumnezeu deține controlul. Lucrul acesta mă face să vreau să citesc și să învăț mai multe despre ea. Tu ce spui?

Manuel (Manny) Vitug este pastorul general al bisericii filipineze din Loma Linda. A fost director al Departamentului Copii pentru Conferința California de Sud-Est din 2003 până în 2021.

GÂNDIM ÎMPREUNĂ:

1. De ce este Biblia diferită de oricare altă carte?
2. Gândește-te la un lucru pe care îl poți face pentru a înțelege mai bine Biblia.

Cuvântul lui Dumnezeu îmi dă speranță

BINECUVÂNTAREA VINE ÎN CUTII

De memorat: „Și tot ce a fost scris mai înainte a fost scris pentru învățătura noastră, pentru ca, prin răbdarea și prin mângâierea pe care o dau Scripturile, să avem nădejde” (Romani 15:4).

Textul nostru de memorat ne spune că istorisirile din Biblie au fost scrise pentru a ne învăța lecții de credință, ca să avem speranță! O istorisire care este atât de specială pentru mine este cea despre Ilie și văduva din Sarepta, care se găsește în 1 Împărați 17.

Profetul Ilie se ascundea de împăratul Ahab lângă pârâul Cherit. Dumnezeu i-a spus lui Ilie să bea apă din pârâu, iar corbii îi vor aduce mâncare. În fiecare zi, nevoile lui Ilie erau îndeplinite. Când pârâul a secăt, Domnul i-a spus lui Ilie să meargă în Sarepta, unde îi spusese unei văduve să îi dea de mâncare.

Când Ilie s-a dus în Sarepta, a găsit o femeie care aduna câteva lemne. I-a cerut să îi dea apă să bea și o bucată de pâine. Ce putea să facă femeia? Avea suficientă făină și ulei doar pentru a face pâine pentru ea și fiul ei, apoi ar fi rămas fără mâncare.

Ilie i-a spus să nu îi fie teamă, ci să îi facă lui niște pâine mai întâi, apoi să facă pâine pentru ea și fiul ei, pentru că Dumnezeu promisese că făina și uleiul nu aveau să se termine. Femeia a făcut așa cum i-a spus Ilie și, întocmai cum spusese Dumnezeu, femeia și fiul ei au avut întotdeauna suficientă mâncare (1 Împărați 17:7-16).

În urmă cu câțiva ani m-am aflat într-o situație în care mă întrebam de unde o să fac rost de mâncare pentru următoarea noastră masă! Părea că niciodată nu aveam suficienți bani sau suficientă mâncare. Simpla noastră cămară conținea fulgi de ovăz, orez, fasole și făină, dar de multe ori era aproape goală. În fiecare zi ne rugam: „Doamne, Tu ne cunoști nevoile și ai promis că vei avea grijă de noi!”

Un cuplu de tineri a campat în pădurea de lângă casa noastră și ne-am împrietenit. Într-o zi, tânăra soție a venit la mine acasă plângând! Am întrebat-o ce s-a întâmplat, iar ea mi-a spus că rămăseseră fără mâncare și nu știau ce să facă. Dumnezeu m-a îndemnat să le ofer ceva de mâncare.

Cum puteam să fac lucrul acesta? Abia dacă aveam destul pentru familia noastră! Dar am luat o cutie, m-am dus în cămară și am început să o umplu. Am luat niște fasole și am pus-o într-o pungă, apoi orez, ovăz, făină și sare. Am adăugat un recipient mic cu ulei, apoi am pus în cutie câțiva cartofi și ceapă. Tot ce am avut, am împărțit cu ea. Am fost uimită că am reușit să împart cu prietena mea, nu o cutie, ci mai mult de trei cutii mari cu mâncare! Și, în mod miraculos, aveam mai multă mâncare decât avusesem la început! Așa cum Dumnezeu a avut grijă de văduvă, El a avut grijă și de familia mea.

Jodi Genson este o profesoară pensionară care locuiește în Yakima, Washington, Statele Unite.

GÂNDIM ÎMPREUNĂ:

1. De ce a contat că femeia a făcut mai întâi pâine pentru Ilie?
2. În ce mod a experimentat familia ta o minune de la Dumnezeu?

Cuvântul lui Dumnezeu este diferit de alte cărți

SALVEAZĂ VIEȚI

De memorat: „Din pruncie cunoști Sfintele Scripturi, care pot să-ți dea înțelepciunea care duce la mântuire prin credința în Hristos Isus” (2 Timotei 3:15).

Gloanțe și focuri de muschetă zburau în jurul capului lui Charles Merrill, în timp ce el și brigada sa de soldați înaintau spre armata adversă. Dintr-odată, în timp ce pășea înainte, un glonț l-a lovit în ochiul drept, făcându-l să se clatine. În timp ce cădea pe spate, a simțit impactul unui al doilea glonț, care l-a lovit în piept. Ceva a stat însă în calea glonțului. În acea dimineață, în timp ce se grăbea să iasă din cort, își luase Noul Testament și îl băgase în buzunarul din față. Biblia a oprit glonțul!

Biblia i-a salvat viața lui Charles și o poate salva și pe a ta – pentru veșnicie. Este singura carte care conține cuvintele de viață ale lui Dumnezeu. În Ioan 6:63, Isus spune: „Cuvintele pe care vi le-am spus Eu sunt duh și viață.” De fiecare dată când Cuvântul lui Dumnezeu ne cere să facem ceva sau ne promite ceva, puterea Lui este acolo pentru a ne ajuta să facem acel lucru.

Isus a folosit Scripturile pentru a învinge puterea lui Satana. Când Satana L-a ispitit de trei ori, El a răspuns: „Este scris...”, iar Satana a fost învins. Și tu poți folosi Scriptura așa cum a folosit-o Isus! De aceea, Satana și îngerii săi se tem cel mai mult de Biblie: pentru că, prin ea, atât de mulți oameni au fost eliberați de sub controlul lor. Nu există nicio altă carte cu o asemenea putere! De-a lungul istoriei, milioane de oameni au descoperit faptul că cuvintele lui Dumnezeu sunt credincioase și adevărate. Cei care se luptă cu dependența, furia și multe altele au găsit

puterea de a birui. Prin Cuvântul lui Dumnezeu pot trăi liberi.

Există multe cărți cu povești interesante, dar Biblia spune istoria adevărată despre cum a început lumea noastră și cum se va sfârși. De unde știm că Biblia poate prezice viitorul? Pentru că a făcut-o cu succes în trecut. Știați că există peste trei sute de profeții în Vechiul Testament despre prima venire a lui Isus? Aceste profeții au fost scrise de mai multe persoane diferite cu sute de ani înainte de nașterea lui Isus, dar toate s-au adevărit exact așa cum au fost prezise.

Biblia este cea mai prețioasă carte pentru că ne arată cât de mult ne iubește Dumnezeu, prin faptul că ni l-a dat pe Isus, Fiul Său, să moară pentru păcatele noastre, pentru ca noi să putem trăi veșnic cu El. Multe cărți religioase susțin că singurul mod prin care oamenii pot avea viața veșnică este să facă o mulțime de fapte bune, dar Biblia ne spune că putem fi salvați numai prin îndurarea lui Isus.

Biblia ne oferă, prin Isus Hristos, o cale către viața veșnică și eliberarea de păcat. Este o carte plină de promisiuni de speranță. Începeți fiecare zi cu Isus prin descoperirea Cuvântului Său.

Ruthie Reeves este directorul executiv al programului „Starting With Jesus”, un proiect care se concentrează pe ajutarea copiilor să dezvolte o relație zilnică cu Isus.

GÂNDIM ÎMPREUNĂ:

1. Întreabă un adult cum i-a schimbat Biblia viața.
2. Poți găsi în Biblie o profeție care s-a împlinit ulterior?

Cuvântul lui Dumnezeu este călăuza mea

Un sistem de navigație încorporat

De memorat: „Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele și o lumină pe cărarea mea” (Psalmii 119:105).

Când te gândești la un animal fericit, la ce te gândești? Poate la o vidră de mare sau la un câine? Sau poate chiar la animalul tău de companie, dacă ai unul! Eu mă gândesc la delfinul cu nasul ca o sticlă. Îmi place să privesc delfinii cum înoată împreună și se joacă. Parcă ar zâmbi mereu! Știați că delfinii pot înota mai mult de 29 km/h? Și pot sări până la șase metri în aer! Delfinii sunt animale sociale. Îi veți găsi aproape întotdeauna cu prietenii și familia lor, și nu singuri. Știți cum se numește un grup de delfini? Un pod!

Delfinii au un mod unic de a vorbi între ei. Ei emit un sunet ca un fluierat, care este transmis prin apă către ceilalți delfini din grupul lor. Fiecare delfin are propriul său fluierat unic, pe care toți ceilalți delfini îl pot recunoaște. S-a demonstrat că au o memorie foarte îndelungată, fiind capabili să recunoască fluierul unui delfin pe care nu l-au mai auzit de vreo 20 de ani!

Delfinii au un sistem uimitor de căutare a hranei. Se numește ecolocație. Delfinul scoate un sunet ca un clic, apoi ascultă ecoul clicurilor sale care ricoșează în peștii din apropiere pe care îi poate mânca. Acest sistem îi ajută să știe în ce direcție să înoate pentru a-și găsi hrana și cât de aproape este aceasta de ei. Astfel, chiar și atunci când nu pot vedea ceea ce au nevoie, au încredere în ecourile pe care le aud și care îi ajută să își găsească drumul.

Chiar dacă ochii tăi pot funcționa perfect și poți vedea totul în jurul tău, poate fi greu să știi ce ar trebui să faci în continuare sau cum ar trebui să te simți. Uneori știm că avem nevoie de Isus, dar singuri nu suntem siguri cum să-L găsim. Fie că ești fericit sau

trist, încrezător sau confuz, Cuvântul lui Dumnezeu, Biblia, este întotdeauna acolo pentru a te ghida în următorii pași! De aceea, regele David a descris Cuvântul lui Dumnezeu ca pe o lumină atunci când a spus: „Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele și o lumină pe cărarea mea” (Psalmii 119:105).

Așa cum a creat delfinii cu metode speciale de a găsi ceea ce au nevoie, Dumnezeu ți-a dat Cuvântul Său pentru a te ajuta să-L găsești! Pentru El ești o comoară neprețuită. De aceea, El a fost dispus să Îl dea pe Fiul Său în locul tău pentru ca tu să poți fi în ceruri cu El. Așa că deschide-ți Biblia și lasă lumina Cuvântului lui Dumnezeu să te conducă pe cale în timp ce mergi cu El!

Stephanie McNeilus este soție și mamă a trei copii în sudul statului Minnesota, Statele Unite.

GÂNDIM ÎMPREUNĂ:

1. Cum se aseamănă ecolocația cu petrecerea timpului cu Isus în Cuvântul Său în fiecare zi?
2. Este în regulă să sărim peste timpul nostru zilnic cu Dumnezeu? De ce nu?

Cuvântul lui Dumnezeu mă ajută să cresc

PLANTEAZĂ SEMINȚELE ADEVĂRULUI

De memorat: „Strâng Cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta” (Psalmii 119:11).

Te-ai întrebat vreodată cum poți să te apropii mai mult de Dumnezeu? Ei bine, dă-mi voie să-ți spun un mic secret – totul ține de Cuvântul Său! Cuvântul lui Dumnezeu este ca o sămânță specială care, atunci când este plantată în inimile noastre, ne ajută să creștem în relația noastră cu El.

Psalmii 119:11 spune: „Strâng Cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta.” Imaginează-ți că ai în inimă un cufăr de comori (care este, cu adevărat, mintea ta), unde ții Cuvântul lui Dumnezeu.

Când ascunzi Cuvântul Său în inima ta, este ca și cum ai planta semințe de bunătate care te ajută să faci ceea ce este corect. Putem apoi să trăim într-un mod care îi place lui Dumnezeu.

Cum putem, așadar, să ascundem Cuvântul lui Dumnezeu în inimile noastre? Ei bine, nu este ca și cum ai ascunde o jucărie sub pat! În schimb, înseamnă să memorezi versete din Biblie, să înțelegi

ce înseamnă ele și să le lași să-ți ghideze gândurile și acțiunile.

De exemplu, poate că te simți foarte mânios pe fratele sau sora ta pentru că a stricat ceva care era special pentru tine. În loc să țipi la ei sau să spargi ceva ce le aparține, îți amintești ce a scris regele David în Psalmii 133:1: „Iată ce plăcut și ce dulce este să locuiești frații împreună.” Acest verset îți amintește să manifesti bunătate și să te rogi pentru fratele tău, chiar și atunci când ești supărat. Ești capabil să reacționezi diferit de data aceasta! Aceasta înseamnă să ascunzi Cuvântul lui Dumnezeu în inima ta.

Pe măsură ce vei crește, te vei confrunta cu diferite provocări, cum ar fi să-ți faci prieteni, să faci față unor situații dificile sau să alegi ceea ce este corect, și nu ceea ce este ușor. Cuvântul lui Dumnezeu are îndrumări pentru orice situație! Cu cât citești și înveți mai mult din el, cu atât vei înțelege mai bine dragostea lui Dumnezeu și planul Său pentru tine.

Gândește-te la relația ta cu Dumnezeu așa cum te-ai gândi la o grădină frumoasă. La fel cum plantele au nevoie de apă, de lumina soarelui și de un sol bun pentru a crește, și tu ai nevoie de Cuvântul lui Dumnezeu pentru a crește din punct de vedere spiritual. Cu cât îți uzi mai mult inima cu Cuvântul Său, cu atât mai mult vei înflori în persoana uimitoare care ai fost creată de Dumnezeu să fii!

Așadar, dragi prieteni, haideți să facem împreună o promisiune astăzi – să ascundem Cuvântul lui Dumnezeu în inima noastră, să îl lăsăm să ne modeleze viața și să ne apropiem de El în fiecare zi. Având Cuvântul lui Dumnezeu drept călăuză, nu avem limite în ceea ce privește creșterea noastră în dragostea și harul Său!

Beth Thomas este asistent redactor pentru *Adventist World*.

GÂNDIM ÎMPREUNĂ:

1. Ai un verset special pe care l-ai memorat?
2. Este amuzant să te gândești la Cuvântul lui Dumnezeu ca la o sămânță care crește. Poate data viitoare când te afli lângă o grădină sau când vezi un pachet de semințe, îți vei aminti de Biblie.

Cuvântul lui Dumnezeu îmi oferă o imagine a lui Isus

ÎMI ARATĂ CUM SĂ TRĂIESC CA EL

De memorat: „Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine” (Ioan 5:39).

Nu toată lumea L-a plăcut pe Isus când a trăit aici pe pământ, inclusiv mulți dintre liderii religioși. Poporul lui Dumnezeu, evreii, erau privilegiați să aibă Scripturile. Ei le studiau pentru că așteptau cu nerăbdare împlinirea promisiunii speciale referitoare la un Mântuitor – cineva despre care credeau că îi va elibera de sub stăpânirea romanilor necruțători care le invadaseră țara.

Din nefericire, mulți au studiat Scripturile fără a permite ca Dumnezeu să-i ajute să înțeleagă ceea ce citeau. Mulți citeau Scripturile pentru că simțeau că trebuiau să facă lucrul acesta, fără să știe că acestea aveau o putere vie. Acest lucru i-a orbit împiedicându-i să vadă adevărul cu privire la modul în care avea să vină Mântuitorul. Ei au ratat ceea ce profetul Isaia scrisese în Isaia 53, că Mântuitorul avea să vină ca o persoană umilă. Mulți au pierdut ocazia de a-L cunoaște pe Isus, de a deveni prietenii Lui, deși El trăia cu ei în fiecare zi. Au pierdut șansa de a vedea dragostea și caracterul lui Dumnezeu manifestate în viața lui Isus. Isus a venit să ne arate cum să ne supunem lui Dumnezeu și cum să ne iubim unii pe alții, indiferent cât de dificilă este viața. La fel ca în cazul multor oameni din vremea lui Isus, este ușor pentru noi să cădem în capcana de a citi Biblia în fiecare zi fără a face din Isus prietenul nostru. Biblia are puterea de a aduce vindecare în inimile noastre frânte și de a ne elibera de obiceiurile noastre păcătoase. Dar putem experimenta această putere doar atunci când alegem să interacționăm cu Biblia pentru ceea ce este cu adevărat, Cuvântul viu al lui Dumnezeu.

În copilărie, obișnuiam să merg la biserică, dar nu am crezut niciodată că Dumnezeu mă iubește, pen-

tru că trecusem prin niște lucruri dificile. Credeam că Dumnezeu mă pedepsește. Am încercat să devin o persoană bună, mergând la biserică și făcând lucruri frumoase pentru alții, dar inima mea nu se conecta la Dumnezeu sau la ceilalți oameni din jurul meu. Într-o zi am citit Ioan 3:17, care spune: „Dumnezeu, în adevăr, n-a trimis pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin El.” Acest verset din Scriptură a înlăturat presiunea de a fi o persoană bună, care mă apăsa. Am învățat că singura cale spre pace și spre a trăi o viață biruitoare este de a-L face pe Isus prietenul meu.

Isus vrea să fie prietenul tău special pentru a-ți putea arăta secretele pe care le are pentru tine în Cuvântul Său și lucrarea specială pe care o are pentru tine în această lume. Îl vei invita pe Duhul Său cel Sfânt să te călăuzească de fiecare dată când citești Biblia? Îți vei face timp să te oprești și să ascuți vocea Lui atunci când îți vorbește? Mă rog să experimentezi dragostea și prezența de nedescris a lui Dumnezeu pe măsură ce te conectezi cu Isus prin intermediul Bibliei.

Faith Gor este o vorbitoare pentru copii din Nairobi, Kenya. Canalul ei de YouTube „Teacher Faith” produce conținut pentru copii, promovând valorile creștine.

GÂNDIM ÎMPREUNĂ:

1. Ce a făcut Cuvântul lui Dumnezeu pentru Teacher Faith?
2. Ce ai învățat despre Isus prin citirea Cuvântului Său?

Cuvântul lui Dumnezeu îmi dă pace

GĂSIND FERICIRE ȘI ALINARE ÎN BIBLIE

De memorat: „V-am spus aceste lucruri ca să aveți pace în Mine. În lume veți avea necazuri, dar, îndrăzniți, Eu am biruit lumea” (Ioan 16:33).

Ce înseamnă „pace”? Pacea este atunci când totul este calm, liniștit și fericit. Este atunci când te ghemuiești în pătura ta preferată și te simți încălzit și confortabil. Pacea înseamnă să nu fii speriat sau îngrijorat de nimic.

Știați că există un loc special în care puteți găsi întotdeauna pace? Este în Cuvântul lui Dumnezeu! În Ioan 16:33 se spune: „V-am spus aceste lucruri ca să aveți pace în Mine. În lume veți avea necazuri, dar, îndrăzniți, Eu am biruit lumea.” Acest verset este un mesaj special din partea lui Dumnezeu, care ne amintește că, chiar și atunci când lucrurile devin dificile, putem găsi pacea în El.

Când eram mic, îmi era frică de întuneric. Îmi amintesc că îmi era atât de frică încât nici măcar nu îmi întorceam spatele de la perete în pat, în caz că se întâmpla ceva înfricoșător în spatele meu. Singurul mod în care puteam să dorm era cu spatele la perete. Dar chiar și atunci îmi lua mult timp să adorm.

Dimineața mă trezeam obosită pentru că nu dormisem bine.

Mama mea a observat că eram mereu obosită și m-a întrebat de ce. I-am povestit despre frica mea de întuneric și despre faptul că nu puteam dormi decât cu spatele la perete. Ea mi-a dat o idee grozavă pentru a mă ajuta să mă simt mai bine. Mi-a spus: „În seara asta, când te duci la culcare, deschide-ți Biblia la Psalmul 91 și citește-l cu voce tare. Apoi lasă Biblia deschisă lângă pernă toată noaptea.” La început nu am văzut cum lucrul acesta m-ar putea ajuta să adorm. Dar știți ceva? Prima noapte a fost în regulă. În a doua și a treia noapte, am început să mă simt mai calmă și mai relaxată de fiecare dată când citeam Psalmul 91 înainte de a stinge lumina. Chiar funcționa! Mi-a dat pace. Și mai știți ceva? Chiar am învățat tot psalmul pe de rost! Acum, ori de câte ori mă simt stresată sau îngrijorată, recitesc Psalmul 91, iar acesta mă ajută să mă simt din nou liniștită.

Cum ne dă Cuvântul lui Dumnezeu pace? Ne ajută să ne simțim mai bine în interior, dându-ne pace în inimile noastre. Ne amintește că nu trebuie să ne facem griji și ne încurajează să avem gânduri pozitive și fericite. Ne amintește că nu suntem niciodată singuri. Atunci când urmăm Cuvântul lui Dumnezeu și trăim conform învățăturilor Sale, experimentăm un sentiment de pace în inimile noastre.

Nu uitați, Cuvântul lui Dumnezeu este ca un dar prețios la care putem apela ori de câte ori avem nevoie de pace și mângâiere. Data viitoare când te simți îngrijorat sau tulburat, deschide Biblia, citește un verset și lasă pacea lui Dumnezeu să-ți umple inima.

Jasmin Stankovic este consilier și psihoterapeut licențiat. Este, de asemenea, mamă și soție de pastor în Australia de Vest.

GÂNDIM ÎMPREUNĂ:

1. Cum crezi că a-ți aduce aminte de promisiunea lui Isus privitoare la pace te poate ajuta să te simți mai bine în vremuri grele sau înfricoșătoare?
2. Te poți gândi la un moment în care citirea unei istorisiri biblice sau ascultarea unui verset biblic te-a ajutat să te simți liniștit sau curajos?

Cuvântul lui Dumnezeu îmi oferă ceva de împărtășit altora

CEVA INCREDIBIL ÎN INSULA ROYALE

De memorat: „Căci îi vei fi martor față de toți oamenii, pentru lucrurile pe care le-ai văzut și auzit” (Faptele apostolilor 22:15).

Fusese o zi lungă, plină de drumeții și de cărat rucsacurile prin Isle Royale, un parc național situat pe o insulă de pe Lacul Superior din Statele Unite. Acesta este genul de loc care merită o călătorie lungă și dificilă pentru a ajunge acolo. Conduseserăm mai mult de opt ore și campaserăm peste noapte pentru a fi pregătiți să facem dimineața plimbarea de șase ore cu barca pentru a ajunge pe insulă. În momentul în care am ajuns în sfârșit în parc, eram deja epuizați.

Ne-am pus rucsacurile grele în spate și am pornit la drum. Aveam de parcurs kilometri înainte de a putea merge la culcare. Ziua următoare am petrecut-o iarăși în drumeție. Am făcut acest lucru zi după zi, până când călătoria noastră s-a apropiat de sfârșit. Văzuserăm găște și elani, o lebădă, o vulpe, șerpi și tot felul de copaci și flori. Ne-am distrat de minune admirând creația lui Dumnezeu.

Era penultima noastră noapte pe insulă și ne odihneam picioarele obosite și umerii dureroși. Stăteam pe un doc și priveam Lacul Superior strălucind în soarele de după-amiază. În timp ce mă uitam la apă, a trebuit să clipesc pentru a mă asigura că ceea ce vedeam era real! I-am spus soției mele să se uite repede și a văzut și ea – chiar în fața noastră. Le-am făcut cu mâna celorlalți turiști care se aflau în apropiere ca să poată vedea și ei. Era o întreagă familie de vidre de râu! Au înotat până la locul în care stăteam și s-au repezit în jurul nostru, înotând încoace și încolo. Se urmăreau una pe alta, făcând răsuciri și

salturi în timp ce zburau prin apă, până pe stâncile de pe mal și înapoi în lac.

Nu vom uita niciodată bucuria de a vedea acele vidre jucându-se în apă. A fost cam singurul lucru despre care oricare dintre cei din tabără a putut vorbi în acea seară, în timp ce luam cina și conversam. Nu pot decât să îmi imaginez cât de încântați am fi dacă L-am vedea pe Creator, dacă creația Lui ne poate aduce atâta bucurie. Asta da, ar fi ceva despre care să vorbim.

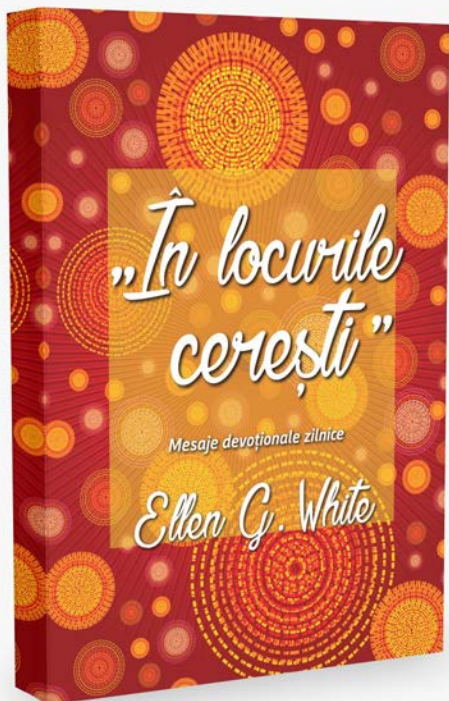
Atunci când aprofundăm Cuvântul lui Dumnezeu și explorăm comorile care sunt ascunse acolo, de fapt, Îl putem vedea pe Isus în fiecare zi. Deschi-deți-vă Biblia și petreceți timp căutându-L. Când Îl veți găsi, sunt sigur că veți dori să le povestiți și altora despre asta!

Ben Martin este pastorul care se ocupă de ucenicia copiilor și a familiilor la Pioneer Memorial Church din Berrien Springs, Michigan.

GÂNDIM ÎMPREUNĂ:

1. Numește o persoană cu care ai vrea să împărtășești Cuvântul lui Dumnezeu.
2. În această săptămână poate poți desena o imagine sau poți face o felicitare cu versetul tău biblic favorit pe care să o oferi unei persoane speciale.

OFERTĂ DEVOȚIONALE – 2025

Prin jertfa Domnului Hristos, noi suntem deja beneficiarii „locurilor cerești”. Acest devoțional abordează domeniile esențiale în care ne putem pregăti pentru a-L întâlni față în față pe Acela care ne iubește infinit și ne așteaptă să Îi fim alături în casa noastră de sus. „Fiecare zi ar trebui trăită ca și când ar fi ultima noastră zi pe acest pământ” (Ellen G. White).

Oare cum va fi ziua de mâine? Va aduce lacrimi sau zâmbete? Încântare sau amar sufletesc? Toate femeile cunosc gustul împletirii dintre bucurie și disperare, dintre satisfacție și dezamăgire. Acest devoțional e o invitație adresată de sute de femei tuturor femeilor de a petrece timp cu Dumnezeu și a dobândi putere din infinita putere a Celui care le iubește necondiționat.

Agenda pentru femei 2025 – Dacă te simți uneori copleșită de emoții și nu știi întotdeauna cum să le gestionezi, această agendă este pentru tine și celelalte femei din viața ta. A fost creată în colaborare cu specialiști din domeniul sănătății emoționale și îți oferă îndrumare și sprijin. Vei afla, printre altele, despre mâncatul emoțional și gândirea pozitivă și cum poți cultiva zilnic recunoștința, răbdarea și bucuria. Delicatețea paginilor și mesajele inspiraționale îți vor face anul mai organizat și mai echilibrat.

